

ஏறி வார்த்து தேன் துறந்து - கொத்தின்சுணுள்ள பூவிலிபித்த ஏறி வடிந்த
கிறம் வேறுபட்டு,--கொக்க வான்கவி மயங்கி சாப்பு பேர்த்து - கொதித்த
பெரிய வழுச்சாற்றோடு கலந்து ருணம் வேறுபட்டு,--தேன் அரு தீரு
வில் பிறந்து பேர் மறந்த என்றால் - தேன் கீழ்காத இருவின்சுண்ணை
தோன்றிப் பேர் மறக்கப்பட்டனவென்றால்,--பேர்த்த ஆறு இன்னதென்று
எவர்க்கும் கிறப்பரிது - அடைந்தவழி இன்னதென்று எவராலும் கிறத்துச்
சொல்லுதல் கூடாது. ஏ-று.

என்ற சார்பால் பேர்மாரி வேறுபட்டது. ஆகையால் மேலார் மே
லோராவர் என்பதாம். மேர்த்தன்மையையுடைய ஒருவருக்கு மேன்மை
வருங்காலத்து யாதோ ஒருவழியாய் வந்ததேரும்; அது வந்தவழியை
இவ்வழி என்று கிறத்துச்சொல்லுதல் ஒருவர்க்கும் கூடாது என்பார்
பேர்த்தவாரின்னதென்று கிறப்பரிதெவர்க்கும் என்றார். இது வேற்றுப்
பொருள்வைப்பு. (சுடு)

பச்சடைப் பதுமத் தாதி பாங்குறப் பாய்காத் பான்.
நிச்சய மருத்துச் செய்ய நிலங்க ணோக்கி கொக்க
வச்சில தேரை வாய்விட டாற்றமெல் லணையி னாய
கச்சப வெரிநீர் தேறிக் கம்புருல் சுழிக்கு மாதோ.

இ-ள். கம்பு - சங்கு,--பசு அடை பதுமத் தாதி பாங்கு உற - பசிய
இலைபோலுடைய தாமரைமலராகிய தாதி பக்கத்திற் பொருத்த,--பாய் கால்
பாணி நிச்சயம் மருத்துச் செய்ய - பாய்கின்ற கால்வாயிலுள்ள நீர் உண்
மையாக மருத்துவஞ்செய்ய,--நிலம் கண் கோக்கி கொக்க - நிலங்கள் பார்த்து
மணம் கொழு,--அ சில தேரை வாய்விட்டு டாற்ற - அங்குள்ள சில தேரை
கள் வாய்விட்டுப் புலம்பு,--மெல்லணையின் ஆய கச்சப வெரிநீர் மீது ஏறி
ருல் சுழிக்கும் - மெல்லிய அணைபோலக் கிடக்கின்ற ஆணையின் முதுகின்
மேல் ஏறிக் கருவை சுணும். ஏ-று.

கருப்பவதியாவான் கணப்புலந்தகாலத்திற் நண்ணத் தாக்கும் தாதி
பக்கத்திற் பொருத்தவும், மருத்துச்செய்வான் மருத்துச் செய்யவும், தான்
படும் கருத்தகோக்கிச் சிலபெண்கள் மனகொழுவும், சிலபெண்கள் புலம்
பவும் அணையின்மேலேறிக் கருவை விணுவனாதவின் அல்லியல்பினைச் சங்
கின்மேலேற்றி இங்ஙனம் கூறினார் என்பது. (சுசு)

புடைப்படு சுரிசுந் கொவ்வாக் களத்திவர் நகைதம் பொற்பிற்
படைப்படு நாணந் திர்ப்பான் பஞ்சின்மெல் லடியிற் ருக்கித்
தடைப்பட வெளித்த வன்ன தகைத்தரோ மேதித் தாளிற்
கடைப்படு சேற்றா லாற்றிற் சீழ்ப்படு தான மன்னோ.

இ-ள். மேதித் தாளில் கடைப்படு சேற்றும் ஆற்றின் சீழ்ப்படு தா
ளம் - வருமைகளின் குறிக்கிடத்தகைக்கொண்ட, சேற்றிலும் கழியிலே

மீழப்பட்டு மலர்ந்த மூத்துக்கள்.—புடைப்படு கரிசங்கு ஒவ்வாக் களத்தி
யச் சகை தம் பொற்பின் படைப்படு காணக் தீர்ப்பான் - பருத்த கரித்த
சங்கு சிகராகாத கழுத்தினையுடைய மகளிர்களுது பற்களின் அழகினாலே
பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட காணத்தைத் தீர்க்குமாறு,—பஞ்சின் மெல் அடி
யில் தாக்கி தடைப்பட ஒளித்த அன்ன தகைத்து - பஞ்சுட்டிய மெல்லிய
அடியிலே உறுத்தித் தடைப்படுப்படிசெய்ய ஒளித்திருந்தாற்போன்ற
தகைமையினையுடையது. ஏ-து.

தாளம் தகைத்து என இயையும். செய்ய என்பது அவாய்வினையா
னே வருவிக்கப்பட்டது. படைப்படு என்பதற்கு உண்டான எனப் பொ,
ருள் கூறினுமையும்கூட. (சஎ)

மாதரார் குஞ்சுறி போதை யினமென மரீஇயம் மான்பி
னாகா வென்ன வன்ன மயல்செல வளதம் மாதே
மேதகா வெறுப்ப வேட்ப வாயின வினைய மின்னார்
பாதசா லத்த மென்கா ணடைதொடர் பரிசின் மாதோ.

இ-ள். மாதரார் குஞ்சுறி துதை இனம் என மரீஇ - பெண்களது கிளம்
புகளினோசையை இனமென்று கருதிச் சொன்று,—அவ் மான்பின் ஆதகா
வன்ன அன்னம் அயல் செல - அவற்றின்குணத்தினால் ஆ இது தகாது என்று
அன்னம் பக்கத்தே செல்லு,—அளகு அவ் மாதே மேதகா வெறுப்ப -
பெடை அவற்றின்பக்கத்தே மேவாது வெறுப்பனவும்,—இனைய மின்னார்
பாதசாலத்த மென்கால் ணடை தொடர் பரிசின் வேட்ப ஆயின - இனைய
மகளிராது பாதசாலமணித்த மெல்லிய காலின் கடைபயத் தொடர்க்கதன்
மையினால் விரும்புவனவுமாயின. ஏ-து.

வேற்றுப்பெடையை விரும்பிச் சென்றதென்று கருதி வெறுப்பம்,
கால் ணடைக்குக் தோலாது தொடர்ந்து சென்றதன்மையினால் விரும்பு
முனவாயின என்பது கருத்து. தொடர்பரிசின் என்பதற்கு தொடர்ந்து
போனது (என்று கருதுவர்) தன்மையினால் எனப் பொருள்கூறி அதனை
விரும்புகற்கு ஏதுவாக்குவாருமுளர். வெறுப்பை விரும்புவனவாயின
எனினுமாம். (சஅ)

காதியல் கிணக்கட் செவ்வாய்க் கடைசெயர் காம ரம்ம
வோதிமல் களிற்செஞ் சாந்த வளதுபா ரொன்ற வேசடித்
திதின்மென் கிவிறி நீர்மேற் சிந்துபு திரித வாலே
மேதியக் குழிவா பன்றி வெள்ளிடைப் படுக்கு மன்னோ.

இ-ள். காது இயங்கு இணக்கன் செம் வாய்க் கடைசெயர் - காது
வளையும் செவ்வாய்க் கிணக்கினையும் கிணக்க வாயையுமுடைய மருதநில
மகளிர்,—காமரீ அம்ம னுணிகளில் செஞ் சாந்த அளது பார் ஒன்ற தடி -
அழகிய தன்மையினால் அணித்த செம்மையாயிய சந்தனக்குழம்பு பூயியிலே

விழுப்படி தடி, — தீதில் மென் சிவிறிகே மென் சிந்துபு திரிதலால் — குற்ற மில்லாத மெல்லிய சிவிறிகை ஒருவர்மேல் ஒருவர் விசித் திரிதலால், — மேதி - எருமைகள், — அம் குழிவாய் அன்றி வெண்கரிடைப் படுக்கும் — நீரிக் குழிகளிலே அவ்வாயல் வெளியிடக்கனினும் படுக்கும். எ-று.

சேறும் நீருங் கலந்து நீர்க்குழிபோற் கிடத்தலால் வெள்ளிடைபிலும் படுக்கும் என்க. (௪௧)

கணிப்புறு மலர்ச்செஞ் சூட்டு துதற்குறக் கண்ணி மாதர்
மணிக்கருங் கதுப்பிற் காந்தட் புகுசும் வழுவு வாசத்
திணித்துணைக் கொம்மை யம்ம மசைவுறச் சிகண்டி யோடு
தணிப்பில தூங்க லோசை தழைப்பன சார வெண்கும்.

இ-ள். கணி புறு மலர் செம் சூட்டு துதல் குறக் கண்ணி மாதர் - வேல் கையினது புதிய மலராகிய சிவந்த சூட்டையணிந்த துதலையுடைய வேட்டு வாக் கண்ணிப்பெண்கள், — மணி கரும் கதுப்பில் காந்தள் பிங்குசும் வழுவு-நீல மணிபோலும் சரிய கூந்தலினின்றும் காந்தண்மலராகிய பிங்குசும் வழு வையும், — வாசத் திணித்துணைக் கொம்மை அம்மம் அசைவுற - வாசணையாக் கொண்ட திணித்த இரண்டாகிய இரண்ட முலைகள் அசையவும், — சிகண்டி யோடு தணிப்பில தூங்கல் லோசை சாரல். என்கும் தழைப்பன - மயிலோடு நீங்காத ஆடலைச்செய்தற்கணுண்டான ஒசையானது மலைச்சாரலெங்கும் தழைப்பன. எ-று.

தூங்கல் என்பது தூங்கலைச்செய்தல் எனத் தன் தொழிலை சிகழ்த்து தன்மேல் சின்றது. வழுவுவும் அசையவும் தூங்கலைச்செய்தற்கணுண்டான ஒசை என்க. இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுளாத் குறிஞ்சிசிலங் கூறுகின்றார்.()

குலமணி வாரிச் செம்பொற் குழிதொட்டு மூலங் கொள்ளும்
வலனுபர் வரிவிற் காமர் மகிழ்ந்த மலர்க்கை சேப்ப
யிலகிதழ்த் கொடிச்சி நல்லா ரிருக்கணிர் கழுமர விற்ப
நலனுறு நகிலச் சரீர்தத் தப்புநன் னலத்த தன்றே.

இ-ள். செம்பொன் குழி தொட்டு குலமணி வாரி மூலங் கொள்ளும் - சிவந்த பொற்குழிகளைத் தேர்ண்டி அனற்றிலுள்ள இரத்தினங்களை வாரிக் கிழற்குளை எடுக்கும், — வலன் உபர் வரிவில் காமர் மகிழ்ந்தம் மலர் கை சேப்ப - வெற்றியாலுயர்ந்த வரிந்த வில்லையேந்திய அழகிய நாயகரது மலர்போலும் கை சிவப்படைய, — இலவு இதழ் கொடிச்சி நல்லார் இரும் கணீர் கழும - இலவமலர்போலும் இதழையுடைய வேட்டுவாகனிகர் மிகக் கண்ணீரால் அக்கையைக் கழுவி, — நல் இன்பமான் உறு நகிலச்சார்த்தத் த அப்பும் நன் கலத்தது - நல்ல இன்பமாகிய கலத்திறப்பொருந்திய முலை இக்கண்ணிக் காத்தினு லப்புகின்ற நல்ல கண்ணையுடையது. எ-று.

கண்ணை - உபகாரம். சிலப்ப கலா. அப்பும் கலத்தது என விரை முடிபுசெய்க. குழிதோண்டும்பொழுது இரத்தினங்கல் வெளிப்பட அகற் றையும் கிழங்கோடு கொள்வார் என்பார் குலமணிவாரிச்செம்பொற்குழி தொட்டிலுலங்கொள்ளும் என்றார். பொருட்நிசைய மாற்றியுரைக்கப்பட்டது. "வள்ளிகொள்வவர்கொள்வனமாமணி?" என்றார் பிறரும். வாரி- அள்ளி. இனி வாரி ஏறித்துவிட்டு எனப் பொருள் உதவாருமுனர். கலத் தது என்னும் வினைமுற்றிற்கு எழுதாய் குறிஞ்சி. (இச)

திருமணியுபிரத் தோட்செழுங்குழை மடவார்கொங்கைப் பெருமணி கவர்ந்த தென்னப் பிறங்குதிண் கரிக்க டாத்த வருமணி பலங்க ழாங்க வழியில வருவி யந்தன் குருமணி வயிர மாலை கொள்வது குறிஞ்சி யன்றே.

இ-ம். குறிஞ்சி - குறிஞ்சிவிவமானது, - திரு வயிரமணி தோட்டிச் செ ழும் குழை மடவார் கொங்கைப் பெரும் அணி கவர்ந்தது என்ன - அழகிய வயிரமணிகளாற்செய்த தோட்டினையணிந்த செழிய காதிரையுடைய பெண் களது தனங்களின் பெரிய அழகைக் கவர்ந்ததென்று சொல்லும்படி, - பிறங்கு தின் கரி கட்டாத அருமணி அவங்கல் ழாங்க - விளக்குகின்ற தின் னரிய யானைகளது மதமாயி அரிய மீலமணிமாலை ழாங்க, - அழிவு இல அருவி அந்தன் குருமணி வயிரமாலை கொள்வது - அழிவில்லாத அருவியா யி அழகிய குளிர்த்த ஒளிபொருந்திய வயிரமணிமாலைகைக் கொள்வது. எ-று.

என்னக் கொள்வது எனவும் ழாங்கக்கொள்வது எனவும் தனித்தனி முடிக்க. ழாங்கக் கொள்வது கவர்ந்ததுபோலிருந்தது என்க. மலை முலைக்குவையாதலின் இவ்வணம் கூறினார். அத்து அ என்பன அல்வழிக் கணவர்த சாரியை, "உத்பலத்தகண்" எழுதிப்போல. (குறையு-உக-ம் செய்.) (இஉ)

சித்தமுண் காமத் தீயாற் கொப்புணம் பொடித்த சேர்போற் குத்திர முலைமேற் துள்ளி கொள்ளவாய்க் கிபர்கண் தேங்கக் கைத்தலைப் பாச மீர்க்க மறுருவ காசி குழி மத்தெறி தயிரோ வற்றே பாடவர் மனமு மாதோ.

இ-ம். சித்தம் உண் காமத் தீயால் கொப்புணம் பொடித்த சேர்போல் குத்திர முலைமேல் துள்ளிகொள்ள - மனத்தைக்கவர்ந்த காமக்கொளியினுற் கொப்புணம் உண்டானதன்மையைப்போல முலைபோலும் முலையின்மேல் துள்ளிக் தெறிக்கவும், - கான்று ஏங்க - விரையல் ஒலிக்கவும், - ஆய்ச்சியர் கைத்தலைப் பாசம் மீர்க்க மறுருவ - இடைச்சியர்களது கைத்தலைப்பாசம் இழுக்கச் சுழல்வது, - காசில் நாழி மத்து ஏறி தயிரோ - குற்றமில்லாத கலத்தின்கணுள்ள மத்தாத் கலக்கப்படுகின்ற தயிர்மாதிரிமா, - ஆடவர் மனமும் அற்று - ஆடவர்களுடைய மனமும் அத்தன்மைத்து. எ-று.

சொன்னவும் எங்கவும் சர்க்கவும் மறுருவ எனமுடிக்க. கைத்தலப்பாசம் என்பது கைநிங்குணுள்ள கயிறு எனவும், கைமேல் கைத்த அன்பு எனவும் இருபொருள்படின்மறு. இதுமுதல் இரண்டுசெய்யுள்களான் மூல்குநிலம் உறுகின்றார். (௯௩)

இளைத்ததுன் மருங்குற் செவ்வா யிடைச்சிய மிருக்கையாரத்
தளைத்தவான் கன்று கூய சேயொளித் தமரக் தாழத்
இளைத்தகோ வலர்முல் லைத்தார் கிண்பெண் பொங்கல் உடத்
துளைத்தவேய்க்குமுற்சாதாரிதொம்மெணத்தொனிக்ருமன்றே

இ-ள். இளைத்த துன் மருங்குல் செவ்வாய் இடைச்சியர் - துவண்ட துன்போன்ற இடைவாயும் சிலந்த வாய்ப்புமுடைய இடைச்சியர்கள்,— இருக்கை ஆரத் தளைத்த ஆன் கன்று கூய சேய் ஒலித் தமரம் தாழ - நம் மிருப்பிடங்களிற் பொருத்தக் கட்டிய பசுக்கன்றைக் கூப்பிட்ட பேரொலி தாழும்படி,—இளைத்த கோவலர் முல்லைத்தார் கிண்பு வண்டு உபாங்கம் உட - கூட்டமான இடையர்களது மூல்குமால்களைக் கிண்பென்ற வண்டு கள் பக்கவாத்தியங்களாகப்பொருத்த,—துளைத்த வேய்க்குமுல் சாதாரி தொம்மெணத் தொனிக்ரும் - துளைக்கப்பட்ட வேய்க்குமுலிலுதம்பட்ட சாதாரிப்பன் தொம்மென்றெலிக்கும். எ-று.

தாழத் தொனிக்ரும் என்க. உபாங்கம் - பக்கவாத்தியம். (௯௪)

பாட்டளி மந்த வோகை செவ்வழிப் பண்ணிற் பாட
மீட்டளத் தியர்க டாரம் பாடுப னினரி வேண்டார்
மாட்டரும் புன்னை செவ்வி மணநறுந் தாதிற் செம்பொன்
சாட்டிட வெள்ளி வெண்டோ டெடுப்பன காயற் கைதை.

இ-ள். பாட்டு அளி மந்த வோகை செவ்வழிப்பண்ணில் பாட - பாட்டு அளையுடைய வண்டுகள் மந்த இசையைச் செவ்வழிப்பண்ணுற் பாட,—அளத் தியர்கள் வினரி வேண்டார் மீட்டித் தாரம் பாடுப - வெய்தனிமுகன்களரி விள ரிப்பன்னை விரும்பாராய் மீள உச்சரிசையைப் பாவொர்கள்,—மாடு அரும் புன்னை செவ்வி மண நறும் தாதில் செம்பொன் சாட்டிட - (பரிசேர்துவார ரில்) பக்கத்திலுள்ள அரிய புன்னைகள் அழகிய காகளைப்பொருத்திய எல்ல பூத்தாதிலுற் செம்பொன்னைக் காண்பிக்க,—காயல் கைதை வெண்டோடு வெள்ளி எடுப்பன - கழிக்கரைகளிலுள்ள தாமரைகள் வெள்ளிய பூவிதநா ளிய வெள்ளியைத் தாங்குவன. எ-று.

மீட்டு என்பதற்கு (அவ்வோகையைத்) திருப்பி எனப் பொருள்கூறு காரமுளர். இதுமுதல் இரண்டுசெய்யுள்களாய் செய்தனிலம் உறுகின்றார்.

மலைபன ககன வேலி கைப்பன முருத மாவின் [மேலா
தலைபன பொருள்க கைக்காக் திசைத்திசைத் தழுவித் தம்

டலையன் பஃறி பேரத வளித்தளி னாவகொண் டாஸச
நிலையன் விஸயின் னுரி னிறைவனஞ் சரக்கு நெய்தல்,

இ-ள். அலையன் பஃறி - கடலிலுள்ள தோணிகள், - மலையன் ககன்
வேலிவைப்பை மருதமாலின் நலையன் பொருள்களெல்லாக் திணை திணை
தழுவி, - குறிஞ்சியின் கணுள்ளனவும் மூலையினிடத்துள்ளனவும் மருதநில
த்தினிடத்துள்ளனவுமாயிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் திணைகடோ
அஞ்சென்று ஏற்றி, - தம்மோடு பேரத அளித்தலின் - தம்மிடத்து மிக
வுக் நருதலினால், - அவைகொண்டு நெய்தல் ஆசை நிலையன் விஸயின்னா
ரின் நிறைவனம் சரக்கும் - அவற்றைப்பெற்று நெய்தனிலுமானது ஆசையி
னிலையையுடைய விஸமகளிரைப்போல நிறைந்த வனங்களைப் பலர்க்குக்
கொடுக்கும். ஏ-று.

தம் இடப்பன்மை குறித்துநின்றது. இனித் தம்மோடு தழுவி எனி
னாமம். பொருளை விஸக்கேற்பப் பலர்க்குக் கொடுத்தலின் விஸயின்னாரி
னிறைவனஞ்சரக்கும் எனப்பட்டது. விஸயின்னாரும் தம் கவத்தை விஸக்
கேற்பப் பலர்க்குக் கொடுப்பர் என்க. (இக)

கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப் பாடற் காப்ச்சியர் குரவை தூங்கு
மடிச்சிலம் பொயர்க்கு வேட்குங் கடைசிய ரகத்த வன்ன
கடைக்கெதிர் கலாபம் விம்ம வளத்தியர் தம்மி னுஞர்
தொடிக்கர மெறிந்து நக்கு நடப்பன தோற்றத் தெங்கும்.

இ-ள். எங்கும் - நெய்தனிலுமெங்கும், - கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப்பாட
ற்கு ஆய்ச்சியர் குரவை தூங்கும் அடிச் சிலம்பு ஒலிக்கு வேட்கும் - கொடி
ச்சியர்களுடைய குறிஞ்சிப்பாடலுக்கு ஒப்ப இடைச்சியர்கள் குரவையாடுகின்ற
அடிகளிலுணர்ந்த சிலம்பினோசைக்கு விரும்பிச்செல்லுகின்ற, - கடைசியர்
அகத்த அன்னகடைக்கு எதிர் - கடைசியரிடத்தவாயிய அன்னத்தினடைக்
கெதிரே, - கலாபம் விம்ம அனத்தியர் தம்மில் காரும் தொடிக்கரம் ஏறி
ந்து நக்கு நடப்பன தோற்றத்த - கலாபம் ஒலிக்க அனத்தியர்கள் தம்மு
ய்ளே காடோறும் விரையலையணிந்த கைகளை ஒன்றோடொன்று அடித்துச்
சிரித்து நடக்கின்ற தோற்றத்தையுடையன. ஏ-று.

எங்கும் தோற்றத்த என முடிக்க. அகரம் விகாரத்தாற் குெக்குலின்
றது. குறிஞ்சி - ஓர்ப்பன். குரவை - கைகோத்தாடல். கலாபம் பதி
னாறுகோவைமணி. இதில் கொடிச்சியர், ஆய்ச்சியர், கடைசியர், அனத்
தியர் என நானிலப்பெண்களையும் கூறியதோடு முறையே அவர்களுக்கு
ரிய குறிஞ்சிப்பாடல், குரவை தூங்குமடிச்சிலம்பொலி, அன்னகடை, நடத்
தல் என்பவைகளைத் தொடர்ச்சியாய்க் கூறி நானிலத் திணையல்கள் கூறிய
வாறகாண்க. கொடிச்சியர் குறிஞ்சிநிலமகளிர். ஆய்ச்சியர் மூலையிலும
களிர். கடைசியர் மருதநிலமகளிர். அனத்தியர் நெய்தனிலுமகளிர். (இக)

காங்குழற் குறத்தி கல்வார் கணிமலர் கொள்ளு மோதைக்
காங்கினைக் காப்புச் செய்தல் கண்டர்சின் நாற்று மோதை
தான்புனக் குறிஞ்சி பெங்குந் தழைத்தலிற் குழலிற் கால
வாங்கலித் தழுவென் றோதை மஞ்ஞெடுவின் குறு மண்டே.

இ-ள். காங்குழல் குறத்தி கல்வார் கணிமலர் கொள்ளும் தழைக்கு-
வாசியைப்பொருத்திய உந்தலையுடைய வேட்டுவமகளிர் வேங்கைப்பூக்களை
ஆப்பினா (புலி புலி என்னும்) ஒலிக்கு (அஞ்சி),—அங்கு ஆங்கினைக் காப்-
புச் செய்து சின்று அண்டர் அரற்றும் தழை - அம்முல்லையிலவத்திலே பகை
கூட்டக்களைக் காவல்செய்துசின்று இடையர்கள் ஆரவாரிக்கும் ஒலி,—
புனக் குறிஞ்சி எங்கும் தழைத்தலின் - தினைப்புனங்கையுடைய குறிஞ்சி
நிலமெங்குத் தழைத்தலினாலே,—தாழ் வில் கால வாங்கலித்தனை என்று
தழை மஞ்ஞெடுவின் ஆறும் - தாழ்த்த வில்லையுடைய காலமுலிகள் முழங்-
கினை என்று கருதித் களிப்பினையுடைய மயில்கள் சின்று கூத்தாடும். ஏ-று.

இது குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம்முன்மயங்கிய தினைமயக்கம். பூத்தி-
ருக்கும் வேங்கைமரம் புலிபோன்றிருத்தலின் பூப்பறிக்கையிற் பெண்கள்
புலிபுலி என்பது அந்நிலவழக்கு. மலைபடுகடாத்திலே கச்சினார்க்கினி-
யரும் “வேங்கைப்பூவைக் குடுத்தரு மகளிர் புலிபுலி என்று கூப்பிடும்
ஏமத்தையுடைய ஆரவாரமும்” என்றார். இது மயக்கவணி. (௫௮)

தங்கணற் புளினக் தோறு முணங்கு மீன் கவருஞ் சங்க
கங்கபத் திரகன் வீழன் மருதமேல் விதானக் காட்ட
வங்கயல் கவலி யேரடி பொறுங்குதேச குறு நீழற்
பங்கயப் பழை நாரைக் களிப்பன முல்லைப் பந்தர்.

இ-ள். தங்கு அணல் புளினக் தோறும் உணங்கு மீன் கவரும் - பெர-
ருத்திய வாயினால் மணற் குன்றுகடோறும் காய்கின்ற மீன்களைக் கவரு-
கின்ற,—சங்க தங்கபத்திரகல் நீழல் மருதமேல் விதானக் காட்ட - கூட்ட-
மான பருத்தின் கல்ல சிழல் மருதநிலத்தின்மேல் (செய்த) மேற்கட்டி-
வைக் காண்பிக்க,—அம் கயல் கவலி ஓடி ஒலிக்கு தோறு ஆறும் நீழல் -
அழகிய கயல்மீன்களைக் கவலிக்கொண்டு ஓடி ஒதுங்குத்தோறும் ஆறியி-
ருக்கும் நீழலை,—பங்கயப் பழை நாரைக்கு முல்லைப்பந்தர் அளிப்பன -
நாமரைகையுடைய கயலிலுள்ள நாரைக்கு முல்லைப்பந்தர்கள் கொடும்
பன. ஏ-று.

இதனும் செய்தலுக்கும் மருதத்திற்கும், மருதத்திற்கும் முல்லைக்கும்
மயக்கம் கூறப்பட்டது. அணகால் என்புழி ஆல் உருபு தொக்குன்றது.
தங்களுடைய புளினம் என்றல் இத்தினைச் சிறப்பின்று. (௫௯)

குறிஞ்சித்திணையக்கம்.

கடுப்பொதி நயன வானிக் குறத்தியர் காமர் கண்ணி
தொடுப்பமென் னாக மாறிச் சூடல்புன் னாகஞ் சோரா
தெடுப்பகிக் கார கேர்கொண் டவவே யாரமேறக் [ண்ணெய்
கொடுப்பநற் கண்டில் வெண்ணெய் கொள்வதோ வானின் வெ

இ-ள். கடு பொதி நயன வானிக் குறத்தியர் - கஞ்சபொதிந்த கண் ணைய பாணத்தையுடைய குறத்தியர்களால்;—காமர் கண்ணி தொடுப்ப மென்னும் மாறி - (செய்தநிலமகளிர்க்கு) அழகுபொருத்திய மானையைத் தொடுத்தற்கு மென்மையான நாகப்பூக்களைக் கொடுத்து,—சூடல் புன்னாகம் சோராது எடுப்ப - தாம் குடுத்திருப் புண்ணாமலர்கள் சோர்வின்றி எடு க்கப்படுகின்றன,—இக்கு ஆர கேர் கொண்டு ஆரம் நய - இன்னும் அவர்களால் (மருதநிலத்துள்ள) கரும்புகளை நிறைய எதிரே பெற்றுக்கொண்டு கத்தனமரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன,—நல் கண்டில்வெண்ணெய் உற கொடுப்ப ஆயின்வெண்ணெய் கொள்வது - இன்னும் அவர்களால் கண்டில் வெண்ணெய்கள் முல்லையிலத்துள்ளவர்க்கு மிகக் கொடுக்கப்படுகின்றன. (அவர்களிடத்தில்) பகலின் வெண்ணெய் வாங்கப்படுகின்றது. எ-து.

நாகம் கண்டில்வெண்ணெய் என்பன குறிஞ்சிநிலத்துக்குரிய மா ள்கள். அது “செக்குறாசத்தஞ்சிற்றுத்தொழொத்தாகம்-கடுக்கவநர் வேங்கைகோக்குபக்கிலைகண்டில்வெண்ணெய்” என்னும் இராமநாதரத் தெய்யுளானும், “காந்தாகாகன்கிறுணறி” என்னும் குறிஞ்சிப்பாட்டில் (கூ-ம் வரி) நாகம் என்பதற்கு நாகப்பூ என கச்சினுர்க்கெளியர் கூறியத னானும் அறியப்படும்.

இதனால் குறிஞ்சிநிலம் தனக்குரிய பண்டமாற்றினால் ஏனை மூன்று நிலங்களோடும் மயங்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எவ்வளவெனின்: குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள மகளிர் தம் நிலத்துக்குரிய நாகமுதலியமூன்றையும் கொடு த்து முறையே செய்தல் மருதம் முல்லை என்னும் மூன்றற்குமுரிய புன் னாகமுதலியமூன்றையும் பெற்றுக்கொள்வார்களென்பதனால் என்க.

நாகம்	}	குறிஞ்சிக்குரி	{	புன்னாகம் செய்தற்குரியது.	
ஆரம்				யன.	இக்குமருதத்திற்குரியது.[யது.
கண்டில்வெண்ணெய்				இவை மரம்,	ஆயின்வெண்ணெய் முல்லைக்குரி

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த மூன்றடிகளிலும் நாகம் ஆரம் வெண்ணெய் என்பவைகளால் மட்டிற் று என்னுஞ் சொல்வகைக்காரமுமமைத் துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டாமுக்குமுடிசிலில் இரண்டாமத்தாக்கு சிர்க்களிலும், கால்காமடியில் மூன்றாமாக்கு சிர்க்களி லும் காத்தது. இது பரிசுருத்தல் அணி. (கப)

முல்லைத்திணைமயக்கம்.

நீக்குமா னைழக்கு மாயச் சீடினை நிறைய ஆறு
மூக்கமேன் தளவே யானே யோதைய தளவே புத்த
வாக்குதிங் கொன்றை மீன்பா டாவத்திங் கொன்றை மாற்றத்
தேக்குவே யேனற் காப்பின் நிறத்தவே வகற்று மன்றே.

இ-ள், நீக்கும் ஆன் அழைக்கும் ஆயர் நீடு இளை நிறைய ஊதும்-
(சட்டினின்றும்) சீக்கிய பகச்சீரை அழைக்கின்ற ஆயர்கள் கொடிய இளை
நிறையும்படி ஊதவின்ற, —ஊக்கம் மென் தளவு ஆன ஒத்தயது அளவு
உந்த - ஊக்கத்தையுடைய மெல்லிய முல்லைக்குழலோரை எருப்பாவாடு
இளைசியினையவைத்தள்ள, —வாக்கு திம் கொன்றை மீன்பாடு அளவத் திக்கு
ஒன்றை மாற்ற - (இன்னும் அவர்களால்) இளைப்பைப் பெய்த ஊதப்படு
கின்ற இளிய கொன்றைக் குழலோரை மீன்படுத்தெழுண்டான (பறை)
ஒலியின் திணை ஒன்றையு மாற்றியிட, —தேக்கு வேய் எனல் காப்பின் நிற
த்த அகற்றும் - (இன்னும் அவர்களால்) இளைப்பைநிறைத்து ஊதப்படுகின்ற
வேய்க்குழலிலேளை திளைக்காவலின்பகுதியான ஒளையை நீக்கும். எ-து.

மேன் தளவு - சீட்டல்லிகாரம். செல்பதிகாரகாரர் கூறிய “ஆம்பலத்
திக்குழல்” “கொன்றையத்திக்குழல்” “முல்லைத்திக்குழல்” என்ன
மூன்றையும் ஆம்பலத் திக்குழலை நீக்கி, “வேய்க்குழல்” ஒன்றுகூட்டி
இத்தளவாகியர் கூறினர்போலும். அன்றி: “ஆம்பலச்சீக்கம்வேய்க்கொளையி
யவைத்திடுகிழை-மேம்படுவனமூலெட்டிமூக்கிலாமெறியுட்பெயர்” என
சுருடாமணிநிகண்டிற் கூறியவாறு (ஆம்பல்) மூக்கில் எனக் கொண்டு
வேய் எனக்கூறினொளியு மமையும். வேய் எனத் குவிக்கறவின் மூன்
னையவற்றைப் பண் என்றல் நிறப்பின்று. மீன்பாடாவம் என்றது மீன்
கோட்பறையி னொலியை. அது “வெளர்மீன்படுத்தெழுப்புகாப்பறையென
லிகறக்கத்திடுகைத்தன் னுலாவர்சாலிகொய்தன் னுமைத்ததும்பொலி யட
க்கியேமெழு” என்பதனானறியப்படும். காப்பின் நிறத்த ஒளை என்றது
தட்டை, குணிய், தழியையா டியவற்றிலேளையை. அது “தட்டைகுணியழ
லையதாங்கித்திணைப்புனத்தை - பிட்டுவருவண்ணக்கிளிமுதற்புன்னோட்டி
னளே” என்பதனானறியப்படும். இவ்வாறே கம்பரும் “புன்றலைப்புனக்
காப்புடைபோதாச்சென்றிருக்கும்” என்றார். தளவு, கொன்றை, வேய்
என்பன ஆகுபெயர்கள்.

இதனால் முல்லைநிலம் தனக்குரிய இளைக்குழல்களால் எனா மூன்று
நிலக்களோடு மயக்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எங்கனமெனின்: முல்லை
தன்னிடத்தான் ஆயருதும் இளைக்குழல்களிலேளையால் மூன்றையே மரு
தம், வெய்தல், குறிஞ்சி என்னுநிலக்கள் மூன்றற்குரிய ஆலையோதை
முதலிய மூன்றையுமகற்றுமென்பதனும் என்க.

தளவு	} முல்லைக்குரியன.	{ ஆலை மருதத்திற்குரியது.		
கொன்றை			} இளை பண்ணி	{ மீன் வெய்தற்குரியது.
வேய்				

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த ஏனை மூன்றடிகளிலும் தனவு, தொன்றை, வேய் என்பவைகளால் மடக்கு என்னுஞ் சொல்லவக்காரமுமமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டா மூன்றாமடிகளில் இரண்டா மைந்தாஞ் சீர்களிலும், காசாமடியில் முதலாம் நான் காஞ் சீர்களிலும் வந்தது. இதுவு மேலை அணி. (௧௧)

மருதத்திணைமயக்கம்.

நீங்கருஞ் செவ்விற் தாய நிறைவள மருத மாக்கள்
தாங்கொருங் காணற் தேனிற் றழைப்பன காணற் குழை
பாங்குமு மமலை யாற்கு யழைப்பன வமலை வேழம்
பாங்கொடி சாற்றா லோங்கும் பசங்கொடி முல்லை யன்றே.

இ-ள். நீங்கு அரும் செவ்விற்து ஆய நிறைவள மருத மாக்கள் கொளும் - (அடைந்தோர்) விட்டுநீங்குதற்கரிய செவ்வியையுடைத்தாய் நிறைந்த வளத்தைக்கொண்ட மருதநிலமாக்கள் தொன்னுதின்ற, - காணல் தேனில் காணல் தாழை தழைப்பன - காணிலுள்ள கல்ல தேனில் கழிக்கரை தனிலுள்ள தாழைகள் தழைப்பன, - ஆங்கு உழும் அமலையால் அ மலை உயழைப்பன - அங்கே (அவர்கள்) உழுவின்ற ஒவியினால் அக்குறிஞ்சி சிலத்திலுள்ள மலைகள் எதிரே கூப்பிடுவன, - வேழம் பாங்கு ஒடி சாற்றுவ பசம் முல்லைக்கொடி ஒங்கும் - (அவர்கள்) கரும்புகளைப் பக்கங்களிலே ஒடிக்கின்ற சாற்றினற் பசிய முல்லைக்கொடிகள் வளரும். எ-று.

இதனால் மருதநிலம் தனக்குரிய தேன்முதலியவற்றை உபகாஞ் செய்தலால் ஏனை மூன்றுசிலங்களிடும் மயக்கியதாகக் கூறப்பட்டது. எண்ணமெனின்: மருதநிலமாக்கள்செய்யும்தேன்கோடன்முதலிய தொழில் களால் மூறையே செய்தல், குறிஞ்சி, முல்லையென்னும் சிலங்கள் மூன்றற்குரிய தாழைதழைத்தன் முதலிய மூன்றும் சித்தத்தினால் என்ப.

காணிலுள்ள தே	} மருதத்திற்குரியன.	{ தாழை பெய்தற்குரியது.
லைக்கோடல்		
உழுதல்		
வேழமொடித்தல்		
இவை தொழில்.		முல்லை முல்லைக்குரியது.

இனி இதன்கண் முதலடியொழிந்த ஏனை மூன்றடிகளிலும் காணல், அமலை, கொடி என்பவைகளால் மடக்கு என்னுஞ் சொல்லவக்காரமுமமைத்துக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு மூற்செய்யுளிற் கூறிய காறு வந்தது. இதுவு மேலை அணி. (௧௨)

செய்தற்றிணைமயக்கம்.

சயற்குல வதோழு காரந் கழிக்கரைக் கைதை மென்னீ
றயற்கணி யடலை யாய்த்தா ராற்கணி கொள்ளத் தேனை

தாட்டுப்படலம்.

௪௯

நயக்கரு விளைகொண் டொண்பு நயக்கரு விளைப்ப வேட்டை
நயற்கயல் குருகெ னுமா மலர்க்கயன் மருளு மாநோ.

இ-ள். கயற்குலம் அதோமுகா எல் கழிக்கரைக் கைதை மெல் நீத - கயற்குட்டங்களைக்கொண்ட அதோமுகத்தையுடைய நல்ல கழிக்கரைகளி லுள்ள தாழைகளின் மெல்லிய நீற்றை, - அயற்கு அணி அடையாய் தார் அம் நல் கணிகொள்ள - சிவபிரானுக்கு அணியப்படும் விழிதிபேரலப் பூக்களை யுடைய அழகிய எல்ல வேற்கைகளுக்கொள்ள. - தேனை நய கருவினை கொ ண்டு ஒண்பு கலம் கரு விளைப்ப - அத்தாழைகளின் தேனை நல்ல கருவினை ஏற்று ஒன்றிய பூவாகிய புதிய கருவை உண்டாக்க, - ஏட்டை நயற் நயல் குருகு எனு மாமலர்க்கு அயல் மருளும் - அத்தாழைகளின் பூவை நயலி லுள்ள கயல்கள் குருகென்று தாமரைமலர்களுக்கருகே மயங்கி ஒலிக்கும். எ-று.

நயன் அயன் எனப் போலியாயிற்று. அதோமுகாம் - ிட்டல்விசாரம். அதோமுகம் - ஆற்றுகீர்க்கழிமுகம்.

இதனால் கெய்தனிலம் தனக்குரிய தாழையிலி றுமுதலியவற்றைச் சொன்னப்படுதலால் ஏனை மூன்றிலங்களுளும் மயங்கியதாங்க கூறப் பட்டது. எம்மன்மெனின்; கெய்தற்குரிய கைதையி னீறுமுதலியவற்றை முறையே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம் என்னும் மூன்றற்குமுரிய கணிமுத லிய மூன்றும் கொள்ளுதலினால் என்க.

கைதைநீறு அதன்தேன் அதன் பூ	}	கெய்தற்குரியன. இவை மரத்திலடங்கும்.	{	கணி குறிஞ்சிக்குரியது. கருவினை முல்லைக்குரியது. நயற்கயல் மருதத்திற்குரியது.
---------------------------------	---	---------------------------------------	---	---

இனி, இதன்கண் முதலீடியொழிந்த மூன்றிகளிலும் கணி, கருவினை, கயல் என்பவைகளால் மடக்கு என்னும் அவதாரமும் அமைத்துக் கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க. இம்மடக்கு இரண்டாம் காவிராமிகளில் நாலாஞ் சீர்களிலும், மூன்றாமடிகில் முதலாம் இரண்டாஞ்சீர்களிலும் காலாமைந் தாஞ் சீர்களிலும் பிரிந்துநின்றும் வந்தன. (கரு.)

மீமெத் திலங்கு சோதி வெண்ணிலா மதிய வட்டம்
பூமெத் துரிஞ்சு மெய்யிற் பொதுளிய மதுவை வண்டு
நாமெத் தயிலுஞ் சோலை நாட்டணி யின்ன திப்பால்
யாமெமெத் துரைக்கப் பட்ட திலங்கெழி னகா மன்றே,

இ-ள். மீ மெத்து இவ்வுஞ் சோதி வெண் ணிலா மதியவட்டம் பூமெத்து உரிஞ்சு - மேலே கீதைக்கப்பட்டு வினக்குமின்ற ஒளியையுடைய வெள்ளிய ரிலாவைக்கொண்ட சந்திரமண்டலத்தைப் பூவானது திண்டி உரோஞ்சு, - மெய்யில் பொதுளிய மதுவை வண்டு நா மெத்து அயிலும் சேரலை காடு

அனி இன்னது, அம்மண்டலத்தினது வடிவத்திற் பொதிந்த தேனை வண்டு
கள் நாலில் நிறைத்து உண்ணும் சோனையையுடைய காட்டின் நிறப்பு நூத்
தன்மையது, — இப்பால் யாம் எடுத்து உரைக்கப்பட்டது இலங்கு எழில்
ககரம் - இனி யாம் எடுத்துச் சொல்லும்படி பொருத்தி நின்றது விளங்கு
கின்ற அழகையுடைய ககரச் சிறப்பேயாம். எ-று.

அயிலும் என்னும் பெயரெச்சம் சோலை என்னும் இடப்பெயர்கொ
ண்டது. நாமடுத்த எண்பதற்கு நானையடுத்த எணினுமாம். இப்பொரு
ட்டு மடுத்தல், - முகஞ்செய்தல் = வைத்தல். (கச)

காட்டுப்படல முற்றிற்று.

நகரப்படலம்.

— — — — —

வேறு.

வியன்படப் படைத்தவை விதியன் நென்றுநின்
மயன்படைத் திடும்வகை வகுத்துக் காட்டுவான்
பயன்படப் படுகெழுநிற் பதைப்பி லாதிருக்
தவன்படைத் துளாக ரயோத்தி பென்பவே.

இ-ள். வியன்படப் படைத்தவை விதி அன்று என்று - நிறப்புப்பொ
ருத்தம்படி (முன்னரே) படைக்கப்பட்டனவாகிய நகரங்கள் (துல்களிற்
உறிய) விதிக்கு அமைந்துள்ளனவல்லவென்று, — பின் - பின்னரே, — மயன்
படைத்திடும் வகை வகுத்துக் காட்டுவான் - மயன் படைக்கும்படியாக (அங்
விதிகளை) வகுத்துக் காட்டும்படி, — பயன்பட பல்தொழில் பதைப்பிலாது
இருந்து - பயன்படும்படி பவதொழில்களினும் பதைப்பின்றி இருந்து, —
அவன் படைத்துக் கரை அயோத்தி - பிரமன் படைத்த ககரம் அயோத்தி
யாகும். எ-று.

என்ப, எ - அகசகன். வகுத்துக்காட்டுவான் படைத்துவது, பதைப்பி
லாதிருந்து படைத்துவது 'எனத் தனித்தனி முடிக்க. பயன்பட என்ப
தைப் பதைப்பிலாது என்பதன் எதிர்மறையோடு முடிக்க. தொழில் -
சிறப்பதொழில். (க)

சுற்பலா தாரமென் னுதிந்த தம்பிரா
னராதா லமைத்தனில் வயோத்தி போலயன்
பற்பலகா னன்னவர் படைக்கு மேனூத்தன்
சுற்பலா கத்தினுள் காட்டற் பாவனா.

இ-ன். நன் பல ஆதாரம் என்று அறிந்த தம்பிரான் - நன் பிறப்புக்கு இடமென்றறிந்த விட்டுணுகானவர்,--அன்பதால் அமைந்த இ அயோத்திபோல் - அன்போடு படைத்த இந்த அயோத்தியைப்போல,--அவன் பல்பல்கால் எல் நகர் படைக்குமேனும் - பிரமன் பற்பலதரம் எல்ல நகரத்தைப் படைப்பானாலும்,--தன் கற்பகாலத்தினும் காட்டற்பாலனோ - தன் கற்பகாலம்கரையினும் படைத்துக்காட்டும் கவ்வமையின் நன்மையை யுடையனோ. எ-று.

பாவன் குறிப்புவினாமுற்ற.

(௨)

மொய்த்தலிற் செறிவணன் பலத்தை முன்னணைர்
மெய்த்தலைத் தகையினிர் நகரை வேட்டராப்
பைத்தலைப் புறத்துத்தன் நெருநிச்செய் பண்பினால்
வைத்ததிற் பெற்றதிவ் வைய மாட்சியே.

இ-ன். மொய்த்த அலில் செறி வணன் பலத்தை முன் னணைர் மெய்த்தலைத் தகையினிர் - பார்த்த இருன்போற் சொந்த விதத்தையுடைய விட்டுணுகின் அலதாரத்தை முன்னரே அறிந்துகொண்ட உண்மையான மேலான உத்தமனானதால்,--அரா இ நகரை வேட்டி -சேடன் இந்த நகரை விரும்பி,--தன் தொழில் செய் பண்பினால் பைத்தலைப்புறத்து வைத்ததிற் - (சுமத்தலாகிய) தன் தொழிலைச்செய்யுமியல்போடு படம்பொருந்திய தலைவினிடத்து வைத்ததினால்,--இவ்வையம் மாட்சி பெற்றது - இப்பூமி பெருமையைப் பெற்றது. எ-று.

அரா அயோத்தியைச் சுமத்தலினாலேதான் தன்னைச் சுமக்கின்றதென்னும் பெருமையைப் பூமி பெற்றுக்கொண்டதென்பதாம். (௩)

இகல்படப் பொலிந்தலின் விருக்கை தாரகை
நகல்படத் துளங்கொளி மணிக னூறலா
லகல்படப் புதுமதி பலது மஞ்சடர்ப்
பதல்படப் பகலையும் படைக்கப் பட்டதே.

இ-ன். இகல்படப் பொலிந்த இ இருக்கை - மாரகை (மற்றைய) நகரங்கள் அழிவுதும்படி விளங்குகின்ற இந்த நகரமானது,--தாரகை நகல்பட துளக்கு ஒளி மணிகள் நூறலால் - நட்சத்திரங்களது ஒளி கெடும்படி விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய மணிகள் பிரகாசித்தலால்,--புதுமதி அகல்பட - புதியசத்திரன் (ஒளி) நீங்க,--அவதும் அம் கடர்ப் பகல்பட - இராவும் அழகிய ஒளியையுடைய பகலாக,--பகலையும் படைக்கப்பட்டது - கெடுகுரு குரிலையையும் உண்டாக்கியது. எ-று.

இருக்கை படைக்கப்பட்டது என முடிக்க.

(௪)

ஆதியக் தம்பட லனைத்துங் காட்டிய
வேதியன் படைப்பினின் மிகையி ரண்ணெ
யாதெனி னொன்றுபொன் னிலங்கு மேருவா
மோதிம மற்றதில் வுறையு ளென்பவே.

இ-ள். ஆதி அந்தம் பட அனைத்தும் காட்டிய வேதியன் படைப்பி
னில் - இது முதல் இது கடை என்னுந் தன்மையொருந்தச் சகல பொ
ருட்களையுந் தோற்றுவித்த பிரமனது இருட்டிலுள்ள பொருள்களுள், -
மிகை இரண்ணெ - மேலாகச் செருட்டிக்கப்பட்ட பொருள்கள் இரண்
கன, - யாதெனின் - அவை யாவையெனின், - ஒன்று பொன் இலங்கு
மேருவாகம் ஒதிமம் - ஒன்று பொன்மயமாக விளங்குகின்ற மேருவாகிய
மலை, - மற்றது இ உறையுள் - மற்றது இந்த ககரம், - ஏ-று.

கம்பு, ஏ - அணுகள். காட்டுதல் - தோற்றுவித்தல். அது “காட்டுநர்
காட்டுநர் வீட்டுநர் வந்தபோதும்” என்பதனுறுமறியப்படும். ஆதி அந்தம்
என்பதற்கு முதலும் முடிவும் என்பாருமுள். இது இருபொருள்வோற்
துணைச்சமம் என்னுமணி. (6)

பொன்கணித் திலங்குரப் புனிதன் தன்பவ
முன்கணித் தொருசுரர் முதல்வ ரிந்ககர்
நன்கணித் தாகநன் ணிடாதத் கன்றிலே
தென்கணித் தெண்டிகை பெண்மர் காப்பதே.

இ-ள். பொன் கணித்து இலங்கு உரப் புனிதன் தன்பவம் முன்கணி
த்து - இவக்குமி (காணித்தற்குச் செத்தது இதுவே என்று) கன்ருமதி
த்து (ச்சென்றிருந்து) விளங்குகின்ற மார்பினையுடைய விட்டுறுவினது
பிறப்பை முன்னரே கருதி, - ஒரு சுரமுதல்வர் னாகர் அணித்தாக
கன்கு நண்ணிடாததற்கு அன்றி - ஒரு தேவத்தலைவராதல் இரங்கருக்குச்
சமீபமாக மிகவும் அபாடபாதிருத்தற்காகவேயன்றி, - என்நிகை எண்மர்
கரப்பது வேறு என் கணித்து - எட்டுத்திக்குகையும் திருப்பாலகர்கள் கரப்
பது வேறென்கருதி? - ஏ-று.

நண்ணிடாதது என்பது விகாரமாயிற்று. இது தற்குறிப்பேற்றம்.

செம்பொரு லிலங்குபு திகழ யோத்தியன்
சொம்பனாள் விளங்கிய கேரலங் கூறுமேற்
தம்பினு னதுந்துழாய் மார்பங் கைக்கொளற்
சம்பொனான் மணவினை வணிகொண் டன்னதே.

இ-ள். செம்பொருள் இலங்குபு திகழ் அயோத்தி அம் சொம்பனாள் -
செவ்விய பொன்னாள் (செய்யப்பட்டா) விளங்கித் திகழுகின்ற அயோத்தியா
கிய பெண், - விளங்கிய கேரலம் கூறுமேன் - விளங்கிய அழகைச் சொல்லு

நகரப்படலம்.

இரு.

வேமாவின், —சும்பினான் நதும் துழாய் மார்பம் ஊக்கொதற்கு - விட்டுனுவினது நதிய துழாய்மாவையையணித்த மார்பினத் தழுவுதற்கு, —அம் பொன்னான் மணவினை அணிகொண்டன்னது - அழகிய நிலக்குவி மணக்கொலத்தைக் கொண்டாற்போலும். ஏ-று.

உறுமேல் கொண்டன்னது என இயைக்க, சும்பினான் - சங்கிணையுடையான். மணவினை அணி - மணத்தொழிற்குரிய அணி. (வ)

வாமவார் நகர்விகர் கிளக்கின் பற்றைனா
னேமநா டேயா கிருக்கையிர்விதித்
தாமவா ருறையுளே தண்டந் தார்ப்படைக்
காமனார் புரம்பிலைக் காமர் விதியே.

இ-ள், வாமம் ஆர் நகர் விகர் கிளக்கின் - அழகுவினைந்த நகருக்கு உவமை உறுகில், —வான் ஏமநாடே அகிருக்கை - வானிலுள்ள பொன்னகரமே (அதன்) அகிருக்கையாகும், —சர் விதித் தாமவார் உறையுளே தண்டம் - அளகாபுரியே திரவியசாலையாகும், —தார்ப்படைக் காமனார்புரமே விலைக் காமர் விதி - புஷ்பபாணங்கொய்யுடைய மனமதன்னது நகரமே வெவியரது விதியாகும். ஏ-று.

சர்விதித் தாம வார் உறையுள் - இருநிலையையுடைய ஒலிணைக்கொண்ட நீண்டவிடே - அளகாபுரி. விலைக்காமர் - விலைக்குவிதற்கும் காயத்தை யுண்டியோர். (அ)

வெல்கவா விஞ்சையர் நகரம் விஞ்சையோர்
பல்கவா விதிக்களம் பரிதிப் பாலுயுஞ்
செல்கவாச் சைத்திர விரதம் தேங்கொரு
யல்கவார் நந்தன வணம தென்பவே.

இ-ள், வெல்கவா விஞ்சையர் நகரம் விஞ்சையோர் பல்கவா விதிக்களம் - வெல்கவா விஞ்சையர்களுடைய நகரமே பண்டிதர்களுடைய பல்கலைகளின் முறைமையையுடைய இடமாகும், —பரிதிப் பாலுயுஞ் செல்கவாச் சைத்திரவிரதம் - ருரியலுஞ் செல்லுதல் உடன சைத்திரவிரதமென்னுஞ் சோலையே, —தேம் கொளும் மல்கல் ஆர் நந்தனவணம் - தேனைக்கொண்ட பொவிவார்த்த பூஞ்சோலையாகும். ஏ-று.

என்ப, ஏ - அமைகன். சைத்திரவிரதம் குபேரனது பூஞ்சோலை. (க)

உருக்கினு கலந்துகர் தருவ ருர்மதிப்
பெருக்கினுர் யாழ்த்தொழிற் ருனம் பெண்ணலத்
தருக்கினுன் முகங்கொடு தங்குந் தாமரை
கிருக்கினுன் பதமதே வாக சரணியே.

இ-ள். உருக்கின் கா கைத்து கந்தருவர் ஊர் - உருக்குதல்கடு காணை வருத்திப் பாடுகின்ற கந்தருவருளே. - மதிப் பெருக்கினார் வாழ்த் தொழிற் றானம் - அநிலின் பெருக்கத்தையுடையனர்களைய பாணர்களது வாழ்வா கிக்கின்ற திடமாரும். - பெண் கலத் தருக்கின் காண்முகம் கொடு தரும் தாமரை இருக்கினுள் பதமதே - தியோத்தமை என்னும் பெண்ணினது அழ கிற்கொண்ட களிப்பினுள் காண்குருகத்தைக்கொண்டு திருக்கும் தாமரை ஆனானுடைய பிரமணது உலகமே. - யாக்காலை - யாக்காலையாரும். ஏ-று.

தருக்கின் கொடு தரும் தாமரையிருக்கினுள் என்க. இருக்கை இருக்கு என விகாரமாய்கின்றது. (30)

காண்டமெய்த் திருவொடுப் பதமு மேர்வயிற்
காண்டவே நிகரமன் றெனினென் கூறுகென்
காண்டரு மிமைப்பில ராகிக் காட்சியா
காண்டையார் திருவாரக் ககற்று மையமே.

இ-ள். காண்டி அ மெய்த் திருவொடு எப்பதரும் ஓர் வயின் கூட நிகரும் - இங்கு அந்த உண்மையான செல்வத்தோடு மேலேகூறிய கவர்க்க முதலிய காரம்பரவும் ஒரிடத்திற் கூடினால் நிகராகும். - அன்று எனின் என் கூறுகென் - அல்லதாயின் வேறு கைத்தைக் சொல்வேன். - காண் தரும் இமைப்பு நிலராகிக் காட்சியால் ஆண்டையார் திருவாரக்கு - காண ப்படுகின்ற இமைத்தற்றொழில்வாதலாகி (இ.களை) க் காணுதற்பொரு ட்டி அவ்விடத்தவர்களாய்த் திரிவின் தவர்களுக்கு. - ஐயம் அதற்றம் - (இதன்) சந்தேகத்தை நீக்கும். ஏ-று.

காண்ட என்பதற்கு செதிவுற எனப் பொருள்கூறியுமையும். கூட என்பது கூண்ட என விகாரமாய்கின்றது. (31)

சேறு.

உறுமை நிறுத்தது செறுகர் புரத்துவி ருண்ணுமே
வறுமை தரித்தக டெடைய லொலிப்பது வன்னீரார்
முறுமை கரப்பது வளைதிக ிப்பது முந்நீர்மேற்
செறுமை விளைப்பது சிறையை வளைத்திடு தெண்ணீரே.

இ-ள். செறுமை வளைத்திடு தெண்ணீர் - மதிவர்க்குத்த தெவித்த கையையுடைய அகழானது. - உறு மைநிறத்தது - மிகுந்த கருகிறத்தையுடையது. - செறுகர் புரத்து உயிர் உண்ணுமே உறுமைதரித்த அகடுடைய ஒளி ப்பது - பகைகருடைய உடம்பினுள்ள உயிரை உண்ணுமையால் உறுமை யைத் தாக்கி வயிறுடையுட்படி ஒளிப்பது. - வன்னீரார் முறைமை கரப் பது - கொடியோரது செறியை மறைத்துவைத்திருப்பது. - வளைதிரிப்பது முந்நீர்மேல் செறுமை விளைப்பது - சக்கரவாளத்திரியின் புறத்தேழுந்த புறக் கடலின்மீது செறுமையையுண்டாக்குவது. ஏ-று.

பரிசுணையாரது கவித உன்னை வாயுக்கொண்டு தன்ச்செயுதமாத ஒளி
ப்பது வழக்காதலின் உன்னுமே வறுமைதரித்தகையைய ஒலிப்பது வன்
ருள். கொடியோர் புறத்தே தம்மை வல்லவராகக் காண்பித்த உன்னை வஞ்ச
னையை மறைத்துவைத்துக்கொண்டிருப்பதுபோல இதுவும் புறத்தே
வல்லதாகக் காண்பித்து உன்னை முநிலைமுதலியவற்றை மறைத்துவைத்திரு
த்ததென்பாள் வண்ணீரார்முறைமைகரப்பது என்றார். (கஉ)

பகரம் ரக்கிறை முனிய வெருக்கொடு பங்கென்றும்
சகர்தொடர்த்திவி னிடைபுதை வெற்பது தனவானுள்
சிகரலி னப்படை கொடுசெரு வைப்பயில் செய்மாபோன்
மகரலி னத்தொடு சமரம் வினைப்பன வன்மீனே.

இ-ள். பகர் அமரர்க்கு இறை முனிய - சொல்லப்படும் தேவர்க்கரசா
னைய இந்திரன் கோயிக்க, - வெருக்கொடு பங் கேள் சூழ் சகரர் தொடு
அத்தியின் இடை புதை வெற்பது - அச்சுக்கொண்டு பல கற்றமாகச்
சூழ்ந்த சகரராலே தோண்டப்பட்ட கடலின் மறைந்த மைகாகமா
னது, - தனவானுள் சிகரலி னப்படைகொடு செருவைப்பயில் செய்மாபோன் -
(தானே) தன்பதியாகத் தனது சிகரங்களைய கூட்டமான சேனைகளாக்
கொண்டு போரை அடியியரசம் செய்யுமாறுபோல, - வன்மீன் மகரலி
னத்தொடு சமரம் வினைப்பன - முநிலைகள் மகரக்கூட்டத்தொடு போர்செய்
வன, எ-று.

தனபதி முநிலையும் படை மகரலினமுமென்க: “தென்னடாளுநின்
.....முநிலைமா - வண்டல்வார்சனாமாமகரக்குழர் - கண்டுநின்றகன
வங்கழியெவையு” என்று பிறரும் இங்ஙனது கூறுதல் காண்க. (குள
லாடு-உஉ)

வானி யிடிப்பொரு யோசனை யுய்த்திடு மன்றோதெம்
மேவி முடித்தற லாரு மதக்கொலை வெம்மாளி
னாவி குடித்திடு மீன, மகட்டினை வையதாய்மென்
காவி பொடித்துழை பரவ வெடித்தெறி கல்லோலை.

இ-ள். தெம் மேவி முடித்த அறம் ஆரும் மதக் கொலைவெம் மாலின்
ஆவி குடித்திடும் மீனம் - பனையோடு எதிர்த்துக் கொன்று நிரையுண்ணும்
மதத்தைக்கொண்ட கொலைவையுடைய கொடிய யானையின் உயிரை உன்
னாவின்ற மீனானது, - அகட்டி இரை ஐதாய் மென் காவி குடித்த உணவு
பரவ - கபித்தில் இரை நிரம்பப்பெறுமெனினாலே மெல்லிய கருக்குவனை
மலர்ச்சி ஒடித்துப் பக்கத்திலே பரவ, - வெடித்த எதி கல்லோலை - அத
னும் முழுவதிலேயு நிகழ்கள், - காவி இடிப்பு ஒரு யோசனை உய்த்திடும் -
பாய்ந்த இடித்தலாகவைய ஒலியை ஒரு யோசனைதாம் செலுத்தும்.
எ-று.

கே

இ ர கு வ ம் மி ச ம்.

கங்கோலம் உபத்திரும் என இயைக்க. இடித்தல் - பக்கத்திற்கென்று உடைத்தல். (க௭)

நெடுவிலை பிற்பில முடிவு கணித்திடு நீருடே
வடுவது தப்பொரு சுறவெறி தற்குடை வன்சேடன்
கடுவுமி முப்பெரி ததுவிரு னோத்தலை கவ்வாரீர்
நடுவுரு மிழ்த்தென நனைகன் முகிழ்ப்பன நன்னீலம்.

இ-ள். நெடுவிலையில் பிலமுடிவு கணித்திடும் நீருடே - மிக்க விலை யோடு பிலத்தின்முடிவை அளக்கின்ற நீரின்னை, - வடுவது உறப்பொரு சுறவு எறிதற்கு உடை வன் சேடன் - வடு உறுப்படி பொருகின்ற சுறு வறிதலாலே அழிந்த வலியையுடைய சேடன், - கடு உமிழ - கஞ்சைக்கால், - அது இருளைத் தலை பெரிது கவ்வா நீர் நடுவுருமிழ்த்தென - அது இரு னோத் தலையில் மிகவும் கவ்விக்கொண்டு நீரின்நடுவே குமிழ்த்தாற்போல, - நல் நீலம் நனைகன் முகிழ்ப்பன - நல்ல நீலங்கள் அரும்புகளை முகிழ்ப்பன. எ-று.

குமிழ்த்தென முகிழ்ப்பன என இயையும். முகிழ்த்தல் - அரும்புதல். வறிதற்கு என்பது உருபுமயக்கம். (க௮)

தழைவு படக்கொலை வினையினை யுட்கொடு தாமேமெய்
குழைவு படத்திகழ் முகமலர் பெட்டினர் கொளாமான்
முழையு படக்குரவி நிகழுக லைக்குல மொய்க்நீர்மேல்
விழைவு படார்ப்பாதி விளிகை பந்திர வியாலோ.

இ-ள். முழைவு படக் குமிழிடு முதலைக்குலம் மொய்க்நீர் - முழுவோசையை ஒத்த ஒலிக்கின்ற முதலைக்கட்டத்தையுடைய மொய்த்த நீர், - மேல் விழைவுபடப் பொதிவிரி சதபந்திர வியால் - மேற்புறத்தில் (கண்டார்) விரும்பும்படி அலர்ந்த தாமரைப்பூக்களால், - தழைவு படக் கொலைவினை யினை உட்கொடு - மிகுதியாகக் கொலைத்தொழிலை மனத்தேதொண்டு, - தாமே மெய் குழைவுபடத் திகழ் முகமலர் பெட்டினர் கோளாம் - தாமே உடம்பு குழைவுற முகத்தை மலர்ந்துகாட்டுகின்ற இவல்பினையுடையவர்கள் அது கொள்ளையையுடையதாகும். எ-று.

வியால் ஆம் என இயையும்.

(க௯)

பித்திலை பிற்புகழ் செக்கர் மணிச்சுடர் பெய்சோதி
சுத்து புளற்க ணைழக்களி யுட்கொடு சுட்காணு
மெத்து சுறைப்பொலி பத்ம மெனக்கொடு விழாவெண்
பொய்த்த வெமக்கென வெட்டு யரந்துல புட்காலம்.

இ-ள். பித்திலையில் திகழ் செக்கர் மணிச் சுடர் பெய் சோதி சுத்து புளற்கண் ஏழ் - கவிரிவிடத்து விளங்குகின்ற மணிக்கமணியின் விளங்க

வீசுவின்ற ஒளி ஒலிக்கின்ற நீரின்சென்னே தோன்ற,—என் காலு
மெத்த நகர பொலி பத்மம் எனக் கொடு புன் சாலம் களி உட்கொடு
வீழா - கண்ணாற்கண்ணி மிக்க தேனாற்பொலித்த தாமரைமலர் என்று கருதி
கண்ணுக்குட்டம் கனிப்பை உட்கொண்டு வந்து வீழ்த்து,—எமக்கு என்
பெய்த்த என வெட்டு அரற்றுவ - எமக்கு எண்ணம் பெய்த்தன என்று
நாணிப் புலம்புவன. எ-று.

காலு கொடு வீழா அரற்றுவ என முடிக்க. இது மயத்த அணி: ()

ஊனை யுருக்குவி ராய தனிப்பெடை ஸூடா
மன முறப்பெரு மால்கொடு புட்குல மேபாரா
மான மதிற்பொறி பாய ககத்தினை மாநீரு
டான நவத்தன காரு மெனக்கரை யானுவே.

இ-ள். ஊனை உருக்கு உயிராய தனிப்பெடை ஸூடா நீடு எனம் உற -
தன் உடம்பை உருக்குகின்ற உயிர்போன்ற ஒப்பற்றபெடை வெறுத்து
மிகவும் மெலினைப்பொருத்த, —புன்குலம் மானமதிற் பொறியாய ககத்
தினை பெரு மால் கொடு பாரா மா நீருடு ஆன கலத்து அளகு ஆரும்என -
பறவையினங்கள் விமானத்திற்செய்த பொறியாகிய பறவையின்சிழ
லைப் மிக்க மயக்கத்தைக்கொண்டு பார்த்துப் பெரிய நீரின்சென்னே பொ
ருத்திய புதிய பெடையாகுமென்று கருதி,—கரை ஆளு - கலையைவிட்டு
நீங்கா. எ-று.

இதுவு மேலையணி.

(௧௭)

இனநிலை பெற்றுள அகழியினைப் பெரிது எம்மால் தனிபுகதற்கு
தனிபுக தற்கரி இதனை வளைத்துள தண்ணூர்நே
ஊனையளி மொய்த்தொலி கெழுமு மலர்த்தலை நன்காவரம்
களைகட லைப்பெரி தளவு கணிப்பவர் கல்லாரே. .

இ-ள். இனநிலை பெற்றுள அகழியினைப் பெரிது எம்மால் தனிபுகதற்கு
அரிது - இவ்வாறான நிலையைக்கொண்ட அகழியை மிகவும் எம்மால் தனியே
சொல்லுதற்கரிதாகும்,—இதனை வளைத்துள தண் ஆர் தேன் நனை அளி
மொய்த்த ஒலி கெழுமு மலர் தலை என் காவரம் களைகடலை - இதனைச்
சூழ்த்த குளிர்ச்சியுடைய தேன்பொருத்திய அரும்புகளில் கண்ணென் மொ
ய்த்தலால் ஒலிபொருத்திய மலையுடைய நிலையைக்கொண்ட கல்ல சோ
னையாகிய கெருத்திய கடலை,—அளவுகணிப்பவர் பெரிது கல்லார் - அளவு
செய்பவர்கள் பெரிதும் கல்லாதவரேயாம். எ-று.

இன்ன என்பது இன எனத் தொக்குகின்றது.

(௧௮)

கேத.

பொருவோர்பொரு னுளவோபிற புகழுழ்சுடர் பொதியுள்
கருவோடிவ ரடிமாழறு காணுமையின் மதிரு
டொருவோரிகர் தருமாணவ னுளியோடன வருவா
பிருவோரையு நிகராகுவ ரிவண்மேயின ரெல்லாம்.

இ-ள். புகழ் தாழ் சுடர் பொதியும் கருவோடு இவர் அடி மாழறு
காணுமையின், - கொல்லுகின்ற தாழ்ந்த ஒளிகெழிந்த அத்திலாரத்தோடு
பொருந்திய அடிமையும் பெரிய முடிமையும் காணுமையினால், - ஆரை மதி
ருமி ஒருவோர் நிகர்தரும் - மதிவாணது மதியைச்சூடிய கிரகவியசிவபிரானை
ஒக்கும், - இவண்மேயினரெல்லாம் வல் உளியோடு அன ருவாம் இரு
வோரையும் நிகராகுவர் - இந்நகரத்தின்கண்ணே பொருத்தியவர்களுெல்லாம்
வலியபன் றிவடிவும் அன்னவடிவுமான இருவரையும் ஒப்பார்கன், - பொருவு
ழர் பொருள் பிற உளவோ - (இவ்வுவமைப்பொருள்களையன்றி) உவமை
யாகும் ஒப்பற்ற பொருள்கள் பிறவும் உண்டோ. எ-று.

ஐ-ள். மறை. பொருவோர்பொருளுளவோபிற என்பதை மூன்றை
த்துச் சிலையென்றிப் பொருவும் ஒப்பற்ற பொருள் பிற உண்டோ எனப்
பொருள்கோடல் இத்துணைச் சொற்பின்று. ((உ௦))

மொய்த்துன்னிய மும்மைப்படு தட்டாக வியன்கொண்
டுயத்தெண்ணில வறையுட்டிட கொன்றிற் றனிகடையா
வையுத்தன்னது நகுத்தொடு வவரிந்நகர் வரையீ
மொய்த்தும்பரி னகரத்தாகடி முறைகற்றிய மதிவே.

இ-ள். நகரத்தொடு வவர் இ நகர் வளை மீ மொய்த்து உம்பரின்
நகரத்தையும் முறைகற்றிய மதில் - பாதவத்தோடு உயர்ந்த இந்த நகரத்
தையும் சூழ்ந்து மேலே செறிந்து கவர்க்கத்தையும் முறையே சூழ்ந்த
மதில், - ஒன்றில் மெய்த்துன்னிய மும்மைப்படு தட்டாக வியன்கொண்டு -
ஒருமாத்நிலையே உண்மையாகிய மூன்றுதட்டாகச் சிறப்பொடுகொண்டு, -
எண் நில அறை உள் பட உய்த்துத் தனி கடையா வைத்தன்னது - அனலில்
வாத அறைகளை உள்ளே பொருத்தும்படி பேரத்தித் தனியே கடைத்து
வைத்தாற்போலும். எ-று.

மதில் வைத்தன்னது என இவையும், மெய் வடிவமுமாம். (உ௧)

மறநண்ணின நடுநண்ணின வுயிர்லாயிசு னுலீர்
நிறநண்ணின சீழ்மேலுல கொஞ்சுந்தெரி யகமே
யுறநண்ணின புறநண்ணில வுயர்மா ள்வேதனீ மதி
புறநண்ணின வகநண்ணில பிறிதென்புகல் வதுவே.

இ-ள். மறம் நண்ணின டெ நண்ணின உயிர் வாயினால் சுர் திறந்
நண்ணின சீழ்மேல் உலகெங்கும் - அ? தியைப் பொருத்தினவும் நீதியைப்

பொருத்தின்வுமைய உயர்களைப் பொருத்தும் காரணத்தினால் இரண்டு பகுதியாகப்பொருத்திய கீழுலகும் மேலுலகுவைய எவ்விடத்திலும்,— உயர் மா மதிவிதன் அகம் உறவுண்ணின் புறம் ஈண்ணில் - உயர்க்க மதி லாகிய இதனுடைய அகத்தே பொருத்தியவைகள் புறத்தே அடைத்தில,— கீள் புறம் ஈண்ணின் அகம் ஈண்ணில் - கீண்ட புறத்தேபொருத்தியவைகள் அகத்தே அடைத்தில (எனின்).—பிறிது புலவனது ஏன்?—அதன் தாழ் வுயர்வுகளைப்பற்றி வேறு சொல்வதென்னை? எ-று.

பாதளத்தும் கவர்க்கத்தும் இம்மதிலின் உள்ளே இருத்தன உள்ளே தானிருத்தன: புறத்திருத்தன புறத்தேதானிருத்தன; அன்றி உள்ளிருத் தன புறத்தும் புறத்திருத்தன அகத்தும் வந்திலவென்பது இதன்கருத்து. எனவே மேலுலகும்மேலே உயர்க்குமிருத்தது என்பதாம். இக்கருத் தையாலே மூன்றாம் “காதத்தொடுவளிர்க்ககர்வனோய் - மெய்த்தும்பரி ன்காதத்தையுமுறநகற்றியமடுவே” என்றும், பின்னரும் “குலவியவடிமா காகர்—தூக்கர்வனைப்பவளனித்துளங்கொளியுச்சிவரன்-மாமகர்வனைக்கும்வே விவளநகர்வீங்கினோ” என்றும் கூறுதல் காண்க. (௨௨)

சூழிக்கன கனகச்சுடர் சுடர்மாமதி ஸோடே
பேழிற்படு சயிலத்தொகை கனினைன்னர் பிடித்தே
யாழிக்கிரி சிருபாலினு மொருபாலிரு வலதேற்
பாழிற்புரு மோகாவலர் கிகரென்று சொல்பயனே.

இ-ள். ஆழிக்கிரி இருபாலினும் ஒருபால். இருள் அலதேல் - சக்கர வானவிரியின் இருபக்கத்திலுள்ளும் ஒரு பக்கத்திலே இருள் (உளது) அங் லாதொழியின்,—பேழிற்படு சயிலத் தொகைகளில் ஈண்ணர் பிடித்த - வீரி லாகப்பொருத்திய மலைகளுள்ளே இதுவே எல்லதென்று பிடித்து,—சூழி கன கனகச்சுடர் சுடர் மா மதிலோடுநாவலர் கிகர் என்று சொல் பயன் - கிக ரத்தைபுண்டய மேண்ணிப்பொருத்திய பொன்னினொளியின்குகின்ற பெரிய மதிலோடு புலவர்கள் கிகராகும் என்று சொல்லுகின்ற பயன்,—பாழில் புருமோ - வீணிற்புருமோ. எ-று.

வீணிற்புருமோ என்பது பயனற்றதாகுமோ என்றபடி. சக்கரவான விரியின் இருபுறத்திலும் ஒளியிருக்குமாயின் மதிலோடொக்கும் என்பது கருத்து. (௨௩)

ஆயுங்கதிர் வானந்தர ராகாவுடல் வேகா
வோயும்படி பேரயங்கழ லூறக்கதி பாத
வேயுந்தது மொருநாறடி பிட்டாருயி ரொட்டார்
மாயும்படி. பாயும்புகை வானங்கொடு பாணம்.

இ-ள். ஆயும் கதிர் வான் அந்தார் ஆகா உடல் வேகா ஓயும்படி பேரய் அக்கு. அழல் ஊற - (மேலேசுரக்கால்) ஆராயப்படும் சூரியனும்

ஆகையத்தினால் நேரங்களும் கத்தருவர்களும் தேகம் கொண்டு ஒயும்படி சென்று வெப்பம் ஊறுதவால்,—கதி பாத-செவ்வல் கதிகளினின்றும் (அவர்கள்) தவற,—எயும் ஒரு தறு தறு அடி இட்டார் ஒட்டார் உயிர் மாயும்படி - பொருந்திய ஒரு துறவித்தெட தூதில் அடிவைத்தவந்த வர்களைய பலகவர்கள் உயிர் அழியும்படி,—புகை வானம் கொடுபாணம் பாயும் - புனைவையும் ஒளியையும் கொண்டு பாணங்கள் பாயும். எ-று.

ஆய்ந்து இருளைக் கொக்கும் கதிர் வானினுமாம். பாத என்னுஞ் செயலெனெச்சம் கிழங்காலப்பொருட்டி. அது பாயும் என்பதனோடு முடியும். கொட்டாஎன்னும் பாடத்திற்கு கீழ்க் கொடுக்கப்பெற்றதே. (உச)

பங்கங்கொடு தங்குந்தகை படினன்றி மெய்ப்படினோ
வெங்குங்கொலை முங்குங்குண ல்மோதுயி ரடுமாந்
துங்குங்கொடு தங்குங்கதிர் தொருவானவ னாகுதான்
மங்கும்படி பெரங்குங்குள் வஞ்சம்பொதி கஞ்சம்.

இ-ள். தங்குங்கொடு தங்குங்கதிர் தொரு வானவன் கருகால் - உயர்ச்சி யைக்கொண்டிருக்கும் கிரணங்கள் தொக்குள்ளே தேவனுடைய ரூபியன் விளக் கும்பொழுது,—மங்கும்படி பொங்கும் கருள் வஞ்சம் பொதி கஞ்சம் - (அவ் விளக்கம்) மங்கும்படி கிளருகின்ற இருளையுடைய வஞ்சனையொருத்திய கஞ் சானது,—பங்கம் கொடு தங்கும் தகை படினன்றி மெய்ப்படின - சேதமுற் கொள்ளப்பட்டு உள்வெட்டப்பட்டுத் தகையையொப்பொருத்தாமல் மெய்யிற் படுமாயின்,—எங்கும் கொலை முங்கும் கணல் இடம் உயிர் அடும் - பொருள்கள் யாவதையும் கொலைசெய்திற் அக்கினியையிட்டு உயிரைக் கொல்லும். எ-று.

பொங்கும் என்பதை முற்றுகினுமமைபும். (உக)

பேரும்பொருண் மேனின்றிமை பிந்தும்படி முந்தும்
வாரும்பொறி யோடல்கடல் வரதங்கொடு காது
மோரும்பய நேரும்பொழுது துந்துமனின் கிந்து
மாருங்கடி திருங்கொடி தாலம்பொதி பாலம்.

இ-ள். ஆலம் பொதி பாலம் - ஈஞ்சபொதித்த பிண்டபாலம்,—பேரும் பொருள்மேல் சின்று இமை பிந்தும்படி முந்தும் - செவ்வல்கின்ற பொருள் கையீடு எதிர்த்துநின்ற இமைபும் பிந்தும்படி முந்திச் செல்லும்.—வாரும் பொறியொடு அஞ்ரு அடல் வாதங்கொடு காதம் - கிண்ட பொறிகளோடு அஞ்ரு வலிய வாதத்தைச் செய்துகொண்டு (பகைவரைக்) கொல்லும்,—பயம் ஒரும - (அவர்கள்) பயத்தை அறியும்,—நேரும்பொழுது உத்தம் - எதிர்க்கும்பொழுது எதிர்த்தத் தன்கும்,—வினை கிந்தும் - (அவர்களை) பேர்த்ததொழிவு அழிக்கும்,—ஆரும் - (அவர்களை) உண்ணும்,—கடித ஈரும் - வினாவில் அறியும்,—கொடித - (இவ்வாருள்) கொடுமைமையுடையது. எ-று.

இஃக பித்தம்படி என்பது இஃகமூடமுன் என்னும் பொருளைத் தந்த
கின்றது. (உம்)

கதமிக்குர கணுசெட்டென் கம்பித்திட வெம்புந்
நிதமிந்நிட நிலனிந்பெரி தெழுமான்முனம் கிழுமாந்
பதகத்துட றெழுந்நெரி பாடாயினும் வீடர்
வுதகத்தினி னுருகித்தழ் லொழுருக்கனன் மெழுதே.

இ-ள். பதகத்து உடல் தொழில் இற்று எரி பாடாயினும் வீடர் -
பதவையினது உடம்பு தீண்டின் அது இறந்து எரித்து அழிந்துபோன
காலத்தும் அதனைவிடத், - உதகத்தினின் உருகித் தழல் ஒழுகும் எனல்
மெழுரு - ஸீர்போலுருகி அக்கினிச்சுடர் ஒழுகுகின்ற அக்கினிமெழுரு
எனது, - கதம் மிக்க உதகனும் செடு உடல் கம்பித்திட - வேகம்மிக்க சேட
னும் செடிய உடல் நெங்கு, - வெம்புத்து இதம் இந்நிட நிலனில் பெரிது
எழும் முனம் கிழும் - வெம்பி நான்கெடும்படி பூமிவிலே மிகவும் மேலே
தன்னி முன்னரே விழும். எ-று.

உடல் தொழில் வீடர் மெழுரு என இயையும், வீடர் கிட்டல்விகாரம்.

புட்டேறிய கட்டார்பொறி புல்லின்விழி கல்லும்
தெட்டேறிய சட்டாறுமெய் சேதந்தரு பூத
முட்டேறரு முட்டாள்கொளு முறவொண்புய மறவே
விட்டேறடு சொட்டாழிய வெள்ளத்தலை தள்ளும்.

இ-ள். புன் தேறிய கட்டு ஆள் பொறி புல்லின்விழி கல்லும் - புன்னா
கிய தெனிர்த காவல்பொருத்திய பொறி தன்னைக் கம்பித்தது எதிர்த்
தால் அவர்விழியைத் தோண்டும், - மெய் சேதம் தரு பூதம் தெட்டி ஏது
உயிர் அட்டு ஆதும் - உடம்பை அழிக்கின்ற பூதம் வஞ்சித்தது எதிர்த்த உயி
ரைக்கொன்று கோபத்தனியும், - முன் தேறு அரு முட்டி ஆள் கொலும் -
முட்பொறி தெனிரதலில்வருத எதிர்த்த ஆனைக் கொல்லும், - விட்டேறு
ஒண்புயம் அற அடும் - விட்டேறு ஒன்னிய புயம் அறும்படி தெட்டும், -
செடு ஆழி அ வெள்ளம் தலை தள்ளும் - செடிய சக்கரம் அந்த (அகழி)
வெள்ளத்திலே தலையை (வெட்டித்) தள்ளும். எ-று.

புன்னாடுப பொறி என இயைக்க. கட்டார்ப்பொறி என்ப பாடல்
கொண்டு தேன்பொருத்திய மாவையையணிந்த பொறி எனியுணம். (உஅ)

கனமேழியில் வினையேபுரி கதமேபல பொருள்கூழ்
சனமேயது தகைசால்வது தனமேதன தருவா
முனமேருவை கிரிவாலிலெ னுகாச மெடாநின்
நெனமேலுயர் தருகோபுர வெயினீனிலே வினத்தே.

இ-ன், கனம் மேலும் இ லினை புரிந்தம் மே பல பொருள் ரூழ் சனம் மேயது - மிருதியைக்கொண்ட இத்தொழில்களையே செய்கின்ற வேகம் பொருத்திய (அட்புழுதவிய) பொருள்கள் ரூழ்த்துள்ள (பொறினாகிய) சனங்களையுடையது.—தலைசேர்த்து - தலைமை மிக்கது.—தனமே தனது உருவம் அன மேருவை விரி வாயிலென் ஆகாசம் எடா ரின்றென - பொன் னெ தனது கடிவாகிய அந்த மேருமையை அனந்த வாயிலென்கின்ற ஆகாயம் கமந்து ரின்றும்போல,—மேல் உயர்தரு கோபுர வயில் நீண்டிலே யுனைது - (வரலிலின்) மேலே உயர்ந்து நிற்கின்ற கோபுரத்தையுடைய மதி லின் மிருத்த நிலைமை இத்தன்மையது. எ-று.

வாயிலின்மேல் உயர்ந்து கோபுரம்கீற்றல் ஆகாசம் மெத்துநீற்றல் போலிருந்ததென்பதாம். (உக)

துதியாலைள்ள பணிமாறமுடி கடருஞ்சுட ரூச்சி
மிதியாலடி சிவவானெருர் விரியுங்கரு மேகக்
கதிபோலியுட கருகாவுயர் ககணத்தெழு கலைதோய்.
மதியான்முடி வென்றிநிறன் மலிகிற்பன மாடம்.

இ-ன், மாடம் - மாடங்கள்.—துதியால் னளர் பணி மாறமுடி கடரும் கடர் உச்சி மிதியால் அடி சிவவா - புகழான்மிக்க சேடன் என்னும் பாம் பின் பெரிய பனாமுடியில் விளங்கும் ஒளிபொருத்திய உச்சியில் மிதித்த வால் அடிவிலந்து,—எதிர் விரியும் கருமேகக் கதியால் இடைகருகா - எதிராகப் பரக்கின்ற விரிய மேகத்தின் செவ்விலும் இடைகருகி,—ககண த்து எழு கலைதோய் மதியால் முடி வென்றி - ஆகாயத்திலே தோற்றுகின்ற கலைகம்பொருத்திய சந்திரனும் முடி வெருத்து,—நிறம் மலிகிற்பன - (இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று மாறான) நிறங்கள் மெலியப்பெறுவன. எ-று.

மிதி முதலிலுத்தொழிற்பெயர். அதி துத்தியுமாம். (௩௦)

செவ்விப்பொலி மாடத்தலை திகழ்வைம்மணி யொளிபோய்.
வவ்விப்புது நிலவைப்பெரு மதியின்புற மலிவ
வவ்விற்பயி னகாத்திரு வவளம்மதி யகடார்
வவ்விக்கினி தறுகுக்கொடி கல்குத்தவை போலும்.

இ-ன், செவ்விப் பொலி மாடத்தலை திகழ் வை மணி ஒளி போய் - அழகற்பொலித்த மாடத்தினுச்சியில் விளங்குகின்ற மரத்தமணியின் ஒளி சென்று,—புது நிலனை வவிவி மதியின்புறம் மலிவ - புதிய நிலவைக் கவ ர்த்து சந்திரனின் புதத்தெ பொருத்திப் பொலிதல்,—அ வ்வ பயில் ககரத் திருவவன் - அந்த ஒளிபொருத்திய ககரமலிய பெண்ணுணைன்,—அ மதி அகடு ஆர் கவ்விக்கு அறுகுக்கொடி இனிது கல்கும் தலைபோலும் - அத்தல், சந்திரனது கடுகைபொருத்திய மானுக்கு அறுகுக்கொடியை இனிதாகக் கொடுத்தல்போலும். எ-று.

மதி என்றது எண்டு அதன் மண்டலத்தை, மலிகபொறும் எனமுடிக்க.

துப்போடியிர் விதிவன்படி துயர்கொண்டொளிர் கடரின்
தப்போயில மணியின்மெயி தடைசெய்தன விசைபென்
மைப்போதுயர் மாடத்திசை தரளம்வரு கதிரோன்
கைப்போது முகிழ்ப்பக்கடர் காலாதொழி யாவே.

இ-ள். துப்போடி - பவளத்தோடி.—இமிர் விதிவன்படி துயர்கொண்டு
ஒளிர் கடரின் தப்பு இவ மணியின் மெயில் தடைசெய்தன - விசைக்கு
ன்ற (பரிட்சா) விதிவன்படி செந்நிறத்தைக்கொண்டு விசைக்குன்ற ஒளி
யையுடைய குத்தமில்லாத மானிக்கத்தினது மெய்யில் தடைசெய்
தன,—இலையேல் - (அவ்வாறு) தடைசெய்யாதொழியுமேல்,—மை போது
உயர் மாடத்து இசை தரளம் - மேகங்கள் (படிந்து) செல்லுகின்ற உயர்ந்த
மாடங்களின்பொருந்திய முத்துக்கள்,—ஒரு கதிரோன் கைப்போது முகி
ழ்ப்பக கடர் காலாது ஒழியா - தோன்றுகின்ற சூரியனது கையிலுள்ள
தாமரைமலர்கள் குவியும்படி ஒளியைக் காலாதுவிடா. (எனவே காலும்
என்றபடி.) எ-று.

இலையேல் ஒழியா என முடிக்க.

(௩௨)

நலியத்தரு மிகைகொண்டெதிர் காணுதொளிர் கல்கப்
பொலியத்தரு பொருளென்பன புறமுண்டுமொல் பகலு
மெலியத்தரு திசையெங்கணும் விளைகின்றன விருளே
மலியத்தரு மணியுந்தெரி தரினன்னது மரதோ.

இ-ள். நலியத்தரும் மிகை கொண்டெதிர் காணுது ஒளி கல்கப் பொலி
யத்தரு பொருள் என்பன புறம் உண்டுகொல் - செடுக்கத்தக்க மேன்மை
டைக்கொண்டு எதிரே காணக்கொன்றது ஒளியைக் காலும்படி பொலி
யத்தக்க பொருள் லேலும் உண்டோ,—பகலும் மெலிய தரு திசை எங்க
ணும் இருள் விளைகின்றன - சூரியனும் மெலியும்படி தகைமைபொருத்திய
திக்குகள் வெவிடத்தும் இருள் உண்டாகின்றன,—மலியத்தரு மணியும்
தெரிதரின் அன்னது - (அவ்விருளைப்) பொலிவுதக் காலத்தக்க மணியும்
ஆராயுமிடத்து அவ்விருண்மணியேயாம். எ-று.

இருண்மணி - நிலமணி.

(௩௩)

செல்லார்மணி மாடத்திடு மெலின்புகை திரளா
மல்லார்கொடி வனமென்கணு மறிவுற்றிடை திரிய
கில்லாதகல் பெடைபென்றுற நினைபாவுள மறுகிப்
புல்லார்க்வு மருதேகொடு போரும்புடை புறவம்.

இ-ள். செல் ஆர் மணி மாடத்து இடம் அமெலின்புகை திரளா - மேக
ங்கள்படிந்த அழகிய மாடத்தின்கண் (பெண்கள் தம் கூந்தலுக்கு) இடம்

அதிப்புகை திரண்டி, —யல் ஆர் கொடி கனம் எங்கனும் மறிவுற்ற இடை
திரிய - பொலிவுபொருத்திய கொடிக்காடுக்கும் தடைப்பட்டு இடையே
திரிய, —புறவம் தில்லாது அதல் பெடை என்று உற நிலையா - புருக்கள்
(தம்மோடு) தில்லாது செல்லுவின்ற பெடைகள் என்று நன்கு கிறைத்து, —
உனம் மறகிப் புல் ஆர்வம் அருது கொடு புடை. போரும் - மனம் கழன்று
(அதனைத்) தழுவுவின்ற விருப்பத்தை (தன் மனத்தே) நீக்காதுகொண்டு
(அதன்) பக்கத்தே செல்லும். எ-று.

கடியும், சிறமும்பற்றிவந்த மயக்கம். திரிய நிலையா மறுகிச் செல்
லும் என முடிக்க. இது மயக்க அணி. (நச)

மேலாயிர முளசாணர விழிலாணி வியன்னை
காலாயிர முளமாமுடி நவிலாயிர வரைவே
காலாயிர முளகாணுநர் கண்ணாயிர ரல்லா
லேலாணியன் மணிமாடகல் யெல்காணிய வம்மா.

இ-ள். மேல் சாணர விழி ஆயிரம் (வரை) உள - (அம்மாடக்களின்)
மேலே சாணரமாயிய கண்ணும் ஆயிரம் வரையில் உள்ளன, —காணி விய
ன்னை காலாயிரம் (வரை) உள - கொடியாயிய பெரிய கைகளும் காலாயி
ரம்வரையில் உள்ளன, —மா முடி கலில் ஆயிரம் வரை (உள) - பெரிய முடி
களும் சொல்லப்படுகின்ற ஆயிரம்வரையிலுள்ளன, —கால் ஆயிரம் (வரை)
உள - கால்களும் ஆயிரம்வரையிலுள்ளன, —காணுநர் கண் ஆயிரர் அல்
வால் இயல் மணி மாடகல் இயல்காணிய ஏலா - பார்ப்போர் ஆயிரக்கண்
கண்புடைவாயிருத்தாலன்றிச் சிறந்த மணிகளைபுடைய மாடங்களின்
அழகைப் பார்த்தற்கு முடியாது. எ-று.

முடி கிரமும், தலைபும். ஏவாது என்பது தவ்விருதி செட்டுகின்றது.
உள என்பதை வரை என்பதனோடும் வரை என்பதைச் சாணமுதலியவற்
தின்கொளையாகக் கூட்டுக. (நச)

பொன்றுஞ்சுவ மணிதுஞ்சுவ புயறுஞ்சுவ புயலின்
மின்றுஞ்சுவ விதிதுஞ்சுவ வெயிறுஞ்சுவ வெயிலின்
மன்றுஞ்சுவ வான்மீனெடு மதிதுஞ்சுவ வென்ற
வென்றுஞ்சுவ புலவேர்புக முழின்மேருகின் மாநேர.

இ-ள். பொன் தஞ்சுவ - (நிம்மாடக்களிலே) பொன்னுக் கிடக்கின்
தன, —மணி தஞ்சுவ - மணிகளுக் கிடக்கின்றன, —புயல் தஞ்சுவ - மேகக்
ளக்கிடக்கின்றன, —புயலின் மின் தஞ்சுவ - மேகங்களிலுள்ள மின்னல்க
ளக்கிடக்கின்றன, —விதி தஞ்சுவ - இருட்டியுக் கிடக்கின்றது, —வெயில்
தஞ்சுவ - வெயிலுக் கிடக்கின்றது, —வெயிலின்மன் தஞ்சுவ - அங்கெய்வி
யைச்செய்கின்ற சூரியனுக் கிடக்கின்றது, —வான்மீனெடு மதி தஞ்சுவ
வன்றும் - உட்சத்திரங்களுஞ்சுத்திரமும் கிடக்கின்றன என்றால், —புலவேர்பு,

புகழ் ஏழில் மேருவின் என் தஞ்சை-புலவர்களைப் புகழப்படுகின்ற
அழகிய மேருமலையில் (இவற்றிலும் விசேடமாக) என்ன கிடக்கின்றன.
எ-து.

என் என்பது ஈண்டு இன்மை குறித்துகின்றது. எல்லாப்பொருளு
யின்கேயே கிடக்கின்றன என்றால் இவற்றிலும் விசேடமாக மேருவிலே
என்ன கிடக்கின்றது என்பது கருத்த. கிருட்டி - சித்திரமுதலிய படைப்பு.
அஞ்சை என்பதற்கு மாடங்களை ஏழுநாயாக்கல் இத்துணைச் சிறப்பித்து.

சந்தனத் தேய்வை பூசிக் குங்குமம் தெளித்துத் தாதுக்
கொந்தலர்க் குப்பை வித்திக் குருமணிக் கோதை நாற்றி
யந்தரத் தமரர்க் கேணு மடியிடற் கரிய வாகி
யிர்திரற் கிருக்கை யாக வகமெலா மியன்ற வன்றே.

இ-ள். அகமெலாம் - (அம்மாடங்களின்) உள்ளிடமெல்லாம், -சந்தனத்
தேய்வை பூசி - சந்தனக்குழம்பான் மெழுதி, -குங்குமம் தெளித்து - (அழ
கின்பொருட்டுக்) குங்குமம் தெளித்து, -தாதுக் கொத்து அலர்க் குப்பை
வித்தி - மகாந்தத்தையுடைய கொத்தின்கண் அலராகின்ற பூத்திரங்களைப்
பரப்பி, -குரு மணிக் கோதை நாற்றி - ஒளிபொருத்திய மணிமாலையைத்
தூக்கி, -அந்தரத்து அமரர்க்கேணும் அடியிடற்கு அரியவாகி இர்திரற்கு
இருக்கை ஆக இயன்ற -வானிலுள்ள தேவர்களுக்காயினும் மிதித்தற்குக்
கடாத்தனவாகி இர்திரனுக்கு இருப்பிடமாகச் செய்யப்பட்டன. எ-து.

பூசி, தெளித்து, வித்தி, நாற்றி, இயன்ற எனவும், ஆகி இயன்ற
எனவும் தனித்தனி முடிக்க. (௩௭)

நாவியு மகிலு நாறு நறுங்குழற் நேவச் கோமான்
நேவியும் திருவும் வேட்கும் பளிக்கர மியமுஞ் செங்கண்
காவியுங் கயலு மன்னார் தாற்றடஞ் சுவடுங் கஞ்ச
வாவியு மலரு மாகத் துஞ்சுவ லனங்க ளெல்லாம்.

இ-ள். வனங்கள் எல்லாம் - (அக்கரின்) இடங்கள் எல்லாம், -நாவி
யும் அகிலும் நாறும் நறும் குழல் தேவர்கோமான் தேவியும் திருவும் வேட்
கும் பளிக்கு அரமியமும் - நாவியும்கூடும் அகிற்குழம்பும் நாறுகின்ற கல்ல
கடத்தையுடைய இத்திரன்மனைவியாகிய இத்திரானியும் இலக்குமியும்
விரும்புகின்ற பளிக்கரவாகிய நிவாமுற்றமும், -செங்கண் காவியும் கய
லும் அன்னார் கால் தடம் சுவடும் - (அம்முற்றங்களிலே) சுவந்த கண்கள்
காவியையும் கயலையும் ஒத்தவர்களாகிய மகளிர்களுது காவினது பெரிய கவடு
களும், -சஞ்சுவலியும் மலரும் ஆகத் துஞ்சுவ - தாமரைவாவியும் (அதிலே)
தாமரைமலர்களுமாகக் கிடக்கின்றன. எ-து.

பளிக்கரமியமும் அதிற்பொருத்திய சுவடும், வாவியும் அதிற்பொருத்திய
தாமரைமலர்களும் வேறுபாடு தெரியாது தம்முனொத்துக் கிடக்கின்றனவா
தவின் இவ்வனங்குறிஞர். நிவானை. (௩௮)

வெயிலை வறியா மாட விளங்கொளி யடி ருடு
மயிலை வளங்க ணுப்பண் வான்வழி வருவா ராறுந்
துயிலை வியக்கர் சேக்கை யுச்சியிற் சூழ்ந்த மேக
வெயிலை வான்வா ருடு பீர்க்கிடங் கிடக்க ளெல்லாம்.

இ-ள். இடங்கள் எல்லாம் - (அந்நகரின்) இடங்களெல்லாம்.—வெயில் அல அறிவா மாட விளங்கு ஒளி அடியில் - இருள் பயின்றறியாத மாடங்களினது விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய அடியில் இருப்பன;—ஆமே மயில் அல அனங்கள் - ஆடுகின்ற மயில்கள்; அவ்வாதன அன்னங்கள்;—நாப்பண் வான்வழி வருவார் ஆறும் துயில் அல இயக்கர் சேக்கை - கடிலே (உள்ளன) ஆகாயவழியில் வருகின்றவர்களாகிய தேவர்கள் இளைப்பாறுகின்ற துயிலிடம்; அவ்வாதன இயக்கர்களது துயிலிடம்;—உச்சியில் சூழ்ந்த மேகையில் அல வான்வாறு சூழும் சுர் கிடங்கு - உச்சியிலே (பொருத்தவன) சூழ்ந்துள்ள மேகங்களாலாகிய மதில்; அவ்வாதன ஆகாயத்தை சூழுகின்ற குளிர்த்த கிடங்கு. எ-று.

வெயிலவ்வாதன - இருள்.

(௩௬)

வினிலை நிரந்த செவ்வி நிறைமறைப் பொருட்டு வையும்.
பேணிய லாச வன்னப் பொலிவினிற் பிறங்கு மென்ப
சேனெனாரி ருடும்கள் சூழச் செம்மணித் திரளிற் செய்த
மாணெனின் மாடத் துச்சி வதித்தவெண் மதிய மாநோ.

இ-ள். சேன ஒளிர் ஈடுக்கள் சூழ - ஆகாயத்தில் விளங்குகின்ற கட்சத்திரங்கள் சூழ.—செம்மணித் திரளின் செய்த மாண் எழில் மாடத்தா ஈத்தி வதித்த வெண்மதியம் - மாணிக்கமணித்தொருதியாத்செய்த மாட்சிமைபொருந்திய அழகியையுடைய மாடங்களின் உச்சியிற்பொருந்திய வெள்ளிய சத்திரன்,—நீன் நிலை நிரந்த செவ்வி நிறைமறைப் பொருட்டு வையும் - ஈய்த்த அரதிரகத்தையாகப் பரந்துள்ள அழகுசிறைத்த தாமரைப்பொருட்டி விரும்பும்;—பேணு இயல் லாச அன்னப் பொலிவினின் பிறங்கும் - மதிக்கப்படும் இயல்பையுடைய (அன்னங்களாத் சூழப்பட்ட) லாச அன்னத்தின் பொலிவைப்போல விளங்கும். எ-று.

சூழ வதித்த வெண்மதியம் பிறங்கும் என மூடிக்க. உடு சூழ்ந்த அன்னங்கள்போல் இருந்தன என்க. உடுக்கள் சூழ என்றதனாலும், லாசவன்னமென்றதனாலும் அன்னங்களாத் சூழப்பட்டனையென்றும். இனிப் பேணு இயல் லாச அன்னமென்பதற்கு அன்னங்களாத் பேணப்படுமியல்புடைய லாச அன்னமெனப் பொருள்கொண்டு அதனானே அன்னங்களின் சூழ்வைப்பெறுதலுமாம். (௪௦)

உரங்கொடு தேன்றும் பாறு வும்பா விரத்து வெப்ப
கரங்கொடு தடுக்கு மேனும் காத்திட லாவ துண்டோ

திரங்கொடு மரடத் திட்ட வகிற்புகை விகர்திற் தேடிப்
பாங்கொடு போகிச் சேப்ப மண்டலம் பரக்கு மன்றே.

இ-ள். உரம் கொடு தோன்றும் பாணு - வலிமையைக்கொண்டு தோ
ன்றதென்ற ரூபியன். — உம்பர் ஆயிரத்து வெய்ய கரம் கொடு தடுக்குமே
ஊம் காத்திடல் ஆவதுண்டோ - ஆகாயத்திலே ஆயிரமான கொடிய கைக
ளைக்கொண்டு தடுப்பாணுயினும் (பாக்காதபடி) காக்குத்தன்மைமட்டுமோ. —
திரம் கொடு மரடத்து திட்ட அகிற்புகை - வலிதாக மாடத்தில் திட்டப்பட்ட
அகிற்புகையானது. — விகர்தில் தேடி பரம் கொடுபோகி சேப்ப மண்டலம்
பரக்கும் - ஆகாயத்திலே தேடி மிகுதிக்கொண்டு சென்று செங்கும்படி ரூபிய
மண்டலத்திற் பரக்கும். எ-து.

த - எதிர்மறை. சேப்பப் பரக்கும் என இனையும். இங்ஙனமே. “திரு
ந்துசாறெழுப்பரந்ததீம்புகை - பரந்துவிடப்புகுதலின்பரிதேசேந்ததே” என்
ருர் பிறகும். (௨௧)

நீலுறு மணிசெய் மாட நிரந்தசெக் துகிற் பதானை
யோலுறு பெருக்கி னண்ட மொருக்குந் தேதி யூடே [வே
மா லுறக் கொழுந்து கொண்டங் கொழுந்துகின் வாலிச் செவ்
கா லுற நிமிர்ந்த ஊழிக் கணலினிற் கவினு மாதே.

இ-ள். நீலுறு மணி செய் மாடம் நிரந்த செம் துகிற் பதானை - நீல
மணிசெய்த செய்யப்பட்ட மாடங்களின்மீது நிறுந்துள்ள செந்நிறமான
துகிற்கொடிகள். — ஒலுறு பெருக்கின் அண்டம் ஒதுக்கும் ரீதி உததியூடு -
ஒலிபொருந்திய பெருக்கினாலே அண்டத்தை அழிக்கின்ற கொடிய கடலி
டைத்தே. — மா லுறக் கொழுந்துகொண்டு எழுந்து - பெரிதாகக் கொழுந்து
விட்டெழுந்து. — வின் வாலி செவ்வே கா லுற நிமிர்ந்த ஊழிக் கணலின்
கவினும் - ஆகாயத்திலே தாலி என்ற அடிபொருத்தக் கிளர்ந்த ஊழித்
தீவையப்போல விளங்கும். எ-து.

ஊடு நிமிர்ந்த ஊழிக்கனல் என இனையும். பதானை' கவினும் என்
முடிக்க. நீலமணிமாடம் கடல்போலவும், செந்துகிற்பதானை ஊழிக்கனல்
போலவும் இருந்தன என்க. (௨௨)

திருவனல் குலவு பொன்றோய் துகிற்கொடி யும்பர் சேண்போ
யுருகிகந் தொகிர்தன் மேலல் கதறுதி யுறுத்த லாலே
பொருவரும் வலிற போழ்ந்து புட்கலா வத்தம் பொன்னல்
கருவழிக் தொழுதல் போலுந் காட்டுவ காட்சித் தம்மர்.

இ-ள். திரு வனம் குலவு பொன் தேய் துகிற்கொடி உம்பர் போன்
போய் உரு இறந்து ஒளிந்தல் - அழிந்து வனம்விளக்குகின்ற பொன்
னிற் தேயப்பெற்ற துகில்கையுடைய கொடிகள் ஆகாயத்தில் உம்பர்

சென்று தன்வடிவு தோன்றாமல் விளங்குதல்,—மேல் அதன் துதி உறுத்
தலால் - மேலே அக்ஷரைய துதி உறுத்திவிடுதலால்,—புத்தலாவதம்
பொருவு அரும் வாயிது போழ்த்து பொன்னம் கரு அழிந்து - புத்தலாவத்
யுண்ணுமேகம் ஒப்பில்வாத வாயிது பிளந்து பொற்கு அழிந்து,—ஒழு
காட்டுவ காட்சித்து - ஒழுக்குகைக் காட்டிவனவாயிய காட்சியை உடை
எ-று.

ஒளிர்ந்தக் காட்சித்து என முடிக்க. போதும் - அகாசிலை. (௪௩)

ஏன்றன மாடர் தோறு பினங்கொன் வெண்கொடிகள் வான
மீன்றகு பதத்தி வீடி மேதக விளங்குந் தோற்றம்
வான்றகு கருணைத் தெய்வ மரநதி வனங்கொள் வாரி
யான்றபன் முகங்கொ டும்ப ரணைவது போன்ற தன்றே.

இ-ள். ஏன்றன மாடம் தோறும் இனங்கொன் வெண்கொடிகள் - உயர்
ந்த மாடங்கடோறும் உள்ள கூட்டமான வெண்கொடிகள்.—வானமீன்
தகுபதத்தில் நீடி மேதக விளங்கும் தோற்றம் - கடகத்திரபதவியின் க
டையாற்றி மேன்மையுற விளங்குகின்ற தோற்றம்,—வான்றகு கருணைத்
தெய்வ மரநதி வனங்கொள் வாரி - வானிலுள்ள மேலான அருளையுடைய
தெய்வத்தன்மைபொருந்திய பெரிய (கங்கா) நதியின் வளத்தைக்கொண்ட
மீன்,—ஆன்ற பன் முகம் கொடு இம்பர் அணைவது போன்றது - அதன்ற
பல முகங்களைக்கொண்டு இப்பூமியில் வருவதை ஒத்தது. எ-று.

தோற்றம் போன்றது என முடிக்க. காண்டுச் சங்கை நீதமுந் தொ
ழிதும்பற்றிய உணமை. (௪௪)

கார்க்குல மழுந்து மாடங் கணிப்பில வனந்த மேரர்காத்
தோர்க்கதி தடுக்குஞ் சாலை தெனிக்கலை செவ்வி சேரு
நீர்க்குதிர் படுக்குங் கோரி லுலப்பில கோடி நீண்ட
பார்க்குமை தரிக்கு நாகஞ் சுமக்கலாப் பவன மாதோ.

இ-ள். கார்க்குலம் அழுத்தும் மாடம் கணிப்பு இல - முறிக்கப்பட்டவன்
படிவன்ற மாடங்களும் அனலில்லாதன,—நீர் கால் தேர் கதி தலிக்கும்
சாலை அனத்தம் - ஸ்கருளையுடைய தேரின் கதியைத் தடுக்கின்ற சாலை
ளும் அனலில்லாதன,—தெளி கலைச் செவ்வி சேரும் நீர்க்கதிர் படுக்கும்
கோயில் உலப்பு இல - தெளிந்த கலைகளையுடைய அழகுபொருந்திய சத்தி
ரன் துயிலுகின்ற கோயில்களும் அனலில்லாதன,—நீண்ட பார் கமை
தரிக்கும் காகம் சுமக்கலாப் பவனம் கோடி - கெடிய பூமியின் பரத்தைத்
தாக்கும் (சேடனாய) பாம்பு சுமக்கக்கூடாத பவனங்களும் கோடியாரும்.
எ-று.

சத்திரனுக்குத் தண்டிந் எனவு மொகுபெயராதலின், அதனை நீர்க்
கதிர் என்றார். பவனம் - பாசகலை. (௪௫)

தகரப்படலம்.

௭௭௭

கணிக்குல மலர்ந்த வண்ண கதிர்க்குல மனந்தஞ் சேவ
மணிக்குல மனந்த நீல வனக்குல மனந்த மோவப்
பணிக்குல மனந்தந் தாரப் பாற்குல மனந்த மாத
வணிக்குல மனந்த மோவாதந் தணிக்குல மனந்தமன்றே.

இ-ள். கணிக்குலம் மலர்ந்த அன்ன கதிர்க்குலம் அனந்தம் - வேல்
கைமரக்கட்டைகள் மலர்ந்தாற்போன்ற ஒளியையுடைய (பெர்த்) கோயில்
களும் அனவில்காதன, - சேவமணிக்குலம் அனந்தம் - மானிக்கமணிகளால்
வாய கோயில்களும் அனவில்காதன, - நீலவனக் குலம் அனந்தம் - நீலநிற
த்தையுடைய கோயில்களும் அனவில்காதன, - தூப பணிக்குலம் அனந்
தம் - சித்திரத்தொழில்களையுடைய கோயில்களும் அனவில்காதன, - தாரப்
பால் குலம் அனந்தம் - வெள்ளியாலாகிய வெண்ணிறக்கோயில்களும் அன
வில்காதன, - ஆர அணிக்குலம் அனந்தம் - முத்துக்களாலாகிய அழகிய
கோயில்களும் அனவில்காதன, - தூர் ஐந்து அணிக்குலம் அனந்தம் - பஞ்ச
சயனாற்செய்யுடைய கோயில்களும் அனவில்காதன. ௭-று. (௭௭)

ஆர்ப்பண திசைசு னெல்லா காடக வரங்க மல்லி
யீர்ப்பண மகரி காநற் றேரண நிகழி வாணத்
தூர்ப்பண கடாத்த வேழச் சேலகஞ் சுற்று முற்றும்
பார்ப்பண திசைசு னெல்லாம் பாய்பரிப் பந்தி மாதோ.

இ-ள். திசைசெல்லாம் ஆர்ப்பண காடக அரங்கம் - திக்குகளெல்
லாம் ஆரவாரிப்பண காடகசாலைகள், - அல்லி சுர்ப்பண கல் மகரிகாதேர
ணம் - இருளைக்கெடுப்பண கல்ல மகரதோரணங்கள், - இகலி வாணத்
தூர்ப்பண கடாத்த வேழச் சேலகம் - மாறுபட்டு ஆகாயத்தை நிறைப்பண
மத்தையுடைய யானைகளு றாலிலிடங்கள், - சுற்று முற்றும் பார்ப்பண
திசைசெல்லாம் பாய் பரிப் பந்தி - சுற்றுப்பக்கமுழுதும் பார்க்கப்படுகின்
றன திக்குகளெல்லாம் பாய்கின்ற குதிரைகளையுடைய பந்திகள். ௭-று.

சேலகம் - யானைத்துழிவிடம். அது, 'சேலகஞ்செல்லவாகரிகள்' என்
பதனொருமறியப்படும். (௭௭)

வேறு.

மாறின் மாமலர்ப் பீடமும் வாசமே
பூறு நீரடி டேகமு மெண்டனச்
சேறு மேகொடு செல்விவர் வெம்முலை
வீறு தாழ விளங்குவ வீதியே.

இ-ள். மாறு இல் மா மலர்ப் பீடமும் - ஒப்பில்லாத பெரிய 'மலர்ப்
பீடத்தையும், - வாசமே ஊறு நீர் அபிஷேகமும் - வாசனைப்பொருள்களோடு
சேர்த்த ஊறிய பணிநீர்பிஷேகத்தையும், - ஒண் தளச் சேறும் கொடு - ஒன்

னிய சந்தனச்சேற்றையும்கொண்டு,—செல்லியர் செம்முலை வீறு தாழ்—
மகளிர்களது விரும்பப்படும் முலைகள் பெருமைமூண்டும்படி,—வீதி மின்னக்
ருவ—வீதிகள் விளங்குவன. ஏ-று.

மலர்ப்பீடம் - மலராசனம். அது கால்மிதித்தற்காக வைக்கப்பட்டிருந்
தது. மலர்முதலிய மூன்றையும் முலைமூன்றுமுடைமையின் வீறுதாழ் என்றார்.

மன்றன் மாதர் தனமு மராட்டமு
மொன்றி மொன்றிகல் போல வுருத்தன
துன்று குங்குமத் தொய்யிலு மாலைபு
மன்றி யெங்கணு ம்கொறி சிவ்றரோ.

இ-ள். மன்றல் மாதர் தனமும் மராட்டமும்—மணமகளிரது தனங்
களும் கூர்ந்தனம்,—ஒன்றின் ஒன்று இகல் போல உருத்தன—ஒன்றோ
டொன்று பதைத்தல்போலச் சொரிந்தனவாகிய,—துன்று குங்குமத் தொ
ய்யிலும். மாலைபு அன்றி - கொருங்கிய குங்குமச்சேறும் மாலைகளுமே
வன்றி,—அ கொறி வந்தனும் இன்று - அவ்வழிகள் எவ்விடத்தும் (பிறி
தொன்று) இல்லை. ஏ-று.

நிரணிவறு. இகல் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(சக)

காண முழமுடித் தேர்செல் கடத்துடற்
கடன முமதிக் கொட்டச லம்பொழி
வாண முடி முண்டு மயக்கமுத்
தேன முதன சென்னெறி யெங்குமே.

இ-ள். காணல் முடி தாழ் தேர் செல் கடத்து - காணவாகிய முடி
பொருந்திய தேர் செல்லுகின்ற காட்டிற், 'பிறந்த,—உடல் கூன் அரு
மதிக் கொட்டி அசலம் பொழி - உடல் விளைவுநிகராத பிறைபோலும்
கொட்டினையுடைய யானைகள் சொரிவின்ற,—வாண் அரு மதம் உண்டு
மயக்கு அரு தேன் - மழையோல் நிகராத மதத்தை உண்டு மயக்கம்நீங்க
தாத வண்டிகள்,—செல் கொறி எங்கும் அருதன் - செல்லுகின்ற கழி எங்
கும் நிகராதவண்ண. ஏ-று.

கூன் - விளைவு. வாண் - ஆகுபெயர்.

(க௦)

பன்னி வாரமுழற் றைந்தொடி யார்முலைத்
துன்னி விழுகணக் தூர்த்தன கில்லையே
துன்னி வாய்ப்பொன் கறித்திட ஐறிவீழ்
கன்னி யாறு கடக்கரி தாமரோ.

இ-ள். பன்னி வார் குழல் ஹைத் தொடியார் முலைத் துன்னி வீழ்
கணம் - குளிர்ச்சிபொருந்திய கீண்ட கூர்ந்தையும் பனிய விளைவையுமுண்ட

யவர்களுடைய மகளிர்களுடைய முறையிற்பொருத்தி வீழாரின்ற சன்னகங்கள்,—
தூர்த்தன இவ்வயைல் - தூர்த்தனதொழிந்தவையின்,—உன்னி வாய்ப்
பொன் கறித்திட ஊறி வீழ் கன்னியாறு - குதிரைகள் கடிவானத்தைக்
கடிப்ப ஊறிச் செரியாதின்ற அழுவில்லாததாடிய விவாழியாறு,—கடக்க
அரிதாம் - கடத்தற்குக் கூடாததாகும். ஏ-று.

பன்னி - விகாரம், உன்னி - குதிரை. தூர்த்தன என்பதை முற்றக்
கிப் பொருள்வதறினுமையுமே. (௯)

கன்னி யிட்ட வயிற்றூழற் கன்னியர்
தன்னி யிட்ட கலன்பல தங்குவு
தென்னி யிட்ட வளகைத் திருவெலா
மன்னி யிட்டன லன்ன தகைத்தரோ.

இ-ள். கன்னி இட்ட அயில் குழல் கன்னியர் தன்னியிட்ட கலன் பல
தங்குவு - கன்னிதன்சொரிந்த அவிவாறுண்டாகிய புணையுட்ப்பெற்ற கே
சத்தைக்கொண்ட மகளிர் அணிந்து நீக்கிய ஆபரணங்கள் பல தங்குதல்,—
தென்னி இட்ட அளகைத் திரு வலாம் - தெளிந்து (விசேடமுடையதாக)
வைத்தப்பட்ட அனகாபுரியிதான்செல்லுங்கொயெல்லாம்,—அன்னி இட்டன
அன்ன தகைத்து - அன்னிலைத்தாற்போன்ற தகைமையையுடைத்து. ஏ-று.

“கன்னியாழிற்றினிவியிதக்கும்” என்பதுபற்றித் கன்னியிட்டகயில்
என்றார். “பேய்பிளந்தொக்கின்றவாற்பெருக்கன்னியின்—ரூப்பின்தக்க
காரிவகனும்” என்றார் கம்பரும். யிருதிபற்றி இவ்வளக் கூறினார். (௧௦)

மாநின் மாமுடி மன்னவர் வையயீ
தேறு பேரணி யின்ன விபங்கலாற்
கூறு விதிச டோறும் கதிர்குழீஇச்
சேற லென்ன விளங்குந் தெருவெலாம்.

இ-ள். மாறு இவ் மாமுடி மன்னவர் வையம் மீது ஏறு பேர் அணி
யின்ன இயங்கலால் - ஒப்பில்லாத பெரியமுடியையுடைய அரசர்கள் தேரின்
மீதாக உயர்ந்த பெரிய ஆபரணங்கள் பிரகாசிக்கச் செல்லுதலால்,—தெரு
வலாம் - விதிசெல்லாம்,—கூறு விதிசு தேறும் கதிர் குழீஇ செறல்
என்ன விளங்கும் - சொல்லப்பட்ட விதிசுதேறும் ரூபியர்கள் கூடிச் செல்
லுதல்போல விளங்கும். ஏ-று.

வீதி என்றது மேடமுதலிய பன்னிருவீதிகளை. அதுவே ஆசிரியர்களுந்
தாதல் “மாத்தளிர்மேனிகல்லாந்.....” இவ்வன்—காந்தொருவீதிதன்னைக்
கடந்தொருவீதிதன்னிற்—போத்தனை” என்பதனானறியப்படும். அங்விதி
கடோறும் எனச் சுட்டிப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று.
ஏதுபேரணி என்பதை ஏறுபு னர் அணி எனக் கண்ணித்துப் பொருள்
கூறுவாருளர். (௧௧)

தொடைகு நிக்கொடு தூதுசெல் பாணர்கைச்
கிடைசி டப்பினு மெங்கணு மேருமா
னடைய ருக்கி நடக்கு மின்னார்கிடைப்
படவு ருக்கிய தந்திரிப் பாணியே.

இ-ள். தொடை குறிக்கொடு தூது செல் பாணர் கைக்கு இடை கிடப்
பினும் - மாணியை அடையாளமாகக்கொண்டு தூதாகச் செல்லுகின்ற பாண
ரது கையினிடத்தே கிடந்தாலும், - நடை அருக்கி நடக்கும் மின்னார்
கிடைப்பட உருக்கிய தந்திரிப் பாணி - நடையை ஒடுக்கி நடக்கின்ற பெண்
கள் தங்கிரிற்கும்படி (அவர் மனத்தை) உருக்கிய யாழினது பாடல், - எந்த
ணும் ஏதும் - ஏற்கும் செவ்வதும். எ-று.

யாழ் கையின்கட்கிடந்தாலும் பாணி ஏற்கும் செவ்வதும் என்றபடி.
நிலைப்பட என்பதற்குக் காமத்தில் நிலைப்பட என்பாருமுளர். (செ)

புகுரு டம்வல னெரந்திரை யோர்புகழ்த்
தக்கு டம்மை யறைந்திடு மார்ப்புடன்
மிகுரு டம்பை வெறுத்தென வெம்பிநீள்
குக்குடம் பொரக் கூவொலி யோங்குமே.

இ-ள். மிகுரு டம்பை வெறுத்தென வெம்பி நீள் குக்குடம் பொர -
மிகவும் உடம்பை வெறுத்ததற்போலக் கோபித்து கொடிய கோழிகள் யோர்
செய்ய, - இஃனியோர் புகுரு டடன் வலன் கோர்த்த புகழ்த்து - காணையர்கள்
வந்துகூடி உடனே சென்றியைப்பெரி (தத்தத் கோழிகளை) ப் புகழ்த்து, -
அ குடத்தை அறைந்திடும் ஆர்ப்புடன் - அந்த உன்னங்களை ஒன்றோடொ
ன்று அடிக்கின்ற ஆரவாரத்தொடு, - கூவு ஒலி ஒங்கும் - (அவைகள்) கூவு
கின்ற ஒசையும் மிகும். எ-று.

வெறுத்தெனப் பொர என இவையும். இது கோழிவென்றி. (தொல் -
பொரு-௪௮-௫.) (௮௮)

வெங்கை வேழத் தெதிரெதிர் வீரர்பொற்
கொங்கை வேழ மெதிரக் குவைவரால்
வங்க வேழம் பரப்புகி பேன்மதன்
செங்கை வேழச் செயலல தில்லையே.

இ-ள். வெம் கை வேழத்த எதிர் எதிர் வீரர் - கொடிய துதிக்கையை
முடைய யானைக்கு எதிரே எதிர்த்தப் போராளும் வீரர்கள், - பொன்
கொங்கை வேழம் எதிரக் குவைவர் - பெண்களது அழகிய முலைகளைய
யானைகள் எதிர்தர நிலையழிந்து தோவ்வியடைவார்கள், - வங்க ஏழ் அம்
பரப் புவிமேல் - நோணிகள் செல்லுகின்ற எழுடைகளைத் குழப்பட்ட பூமி

தகரப்படலம்.

௭௩.

யின்மேல்,—மதன் செங்கை வேழச் செயல் அலது இல்லை - மன்மதனது
கெத்த கைபிழைகள் கருப்புலிவின் செயலேயன்றி (மேதப்பட்ட) வேற
செயல் இல்லை. ஏ-று.

அம்பரம் - கடல். இது அதிகோத்தி என்னுமணி. (௯௧)

முட்டி வரன்மறைத் தூக்கதீர் மூடிமே
ஸெட்டி நாக மிமைத்திட வேறுமான்
மட்டி ஸாகுதி யாணி வளர்க்தெழ
வட்டி ஸானியொ டாரசி ஸானிய்ய.

இ-ள். மட்டி இல் ஆகுதி ஆவி வளர்த்த ஏறு - அளவற்ற ஒழங்கினி
யின் புகையானது வளர்த்து மேலெழு,— அட்டிவ் ஆவி ஒடு ஆர் அலிவ்
ஆவி -(அதனோடு) அட்டிதற்புகையும்நிறைந்த அலித்புகையும்(கலந்து),—வான்
முட்டி மறைத்துத் தீர் மூடி - ஆகாயத்தை அனாவி மறைத்துத் சூரியனையும்
மூடி,—மேல் எட்டி நாகர் இமைத்திட ஏறும் - மேலே சென்று தேவர்கள்
இமைக்கும்படி உயரும். ஏ-று.

ஆகுதி - ஆகுபெயர். அட்டிவ் - மடைப்பள்ளி. (௯௨)

நெரிநி ரம்பு நெருக்கினின் னைமத்தர்தோட்
கிரிநி ரம்பிய மல்லிகை கீழ்விழ
வரிநி ரம்புகண் மங்கையர் கொங்கையாற்
சரிநி ரம்புவ சண்பக மாலைபே.

இ-ள். நெரி நிரம்பு நெருக்கினின் - நெரித்தல் மிக்க (சை) நெரு
க்கத்தினாலே,—மைத்தர் தோன் கிரி நிரம்பிய மல்லிகை கீழ் விழ - ஆட
வர்களது புயமலைகளில் நிறைந்துள்ள மல்லிகைமலைகள் கீழே (நழுவி)
விழ,—வரி ரம்பு கண் மங்கையர் கொங்கையால் சண்பகமலை சரி நிரம்
புவ - செவ்வரிநிறைந்த கண்களையுடைய மகளிரது முலைகளினின்றஞ் சண்
பகமலைகளுஞ் சரித்து விழுவன. ஏ-று.

நெருக்கினின் விழச் சரிநிரம்புவ என்க. நெருக்கினாலே புயத்தினுள்ள
மல்லிகைமலைகளும் விழ முலையிலுள்ள சண்பகமலைகளும் வீழும் என்ப
தாம். (௯௩)

முதக்கு நீண்மருப் புக்கரி தார்மலை
பெரக்க நிற்பன வோர்புடை யோர்புடை
மிக்கு வேட னிகரருஞ் சேனைய
மிக்கு வார்புனை வெம்முலை வேழமே.

இ-ள். கைக்கும் நீண் மருப்புக் கரி தார் மலை ஒக்க நிற்பன ஒர்புடை -
கைத்தின்ற நீண்ட கோட்டினையுடைய யானைகள் நெடிய மலைசுன்போல
கடு

சீத

இ ர கு ண ம் பி ச ம்.

நிற்பன ஒருபக்கத்தில்,—ஒர்புடை இக்கு நென் தன் இகல் தரும் சேனைய
மிக்கு ஊர்புனை நெம்முனை வேழம் (தார்மலை ஒக்க நிற்பன) - ஒருபக்கத்திற்
கருப்பு வில்லையேத்திய மண்மதனது போரைச்செய்கின்ற சேனைகளிடத்து
ண் மீதுதலாவே கச்சைப்படுகின்ற விரும்பப்படும் முறைகளைய வானைகள்
கொடிய மலைகன்போல நிற்பன. ஏ-று.

தார்மலை ஒக்கநிற்பன என்பது பின்னாக் கூட்டப்பட்டது. மிக்குப்
புனைந்த என்பதற்கு கண்டுபுனைந்த எனினுமாம். கோட்டுவேழம் நிற்கும்
ஒருபால்; ஒருபால் முலைவேழம்கிற்கும் என்பதாம். (இக)

கண்ணி லாமுடி மன்ன ரேழிற்ருடை
யொண்ணி லாவொரு பாலொரு பாலொலர்
தண்ணி லாவிப சாளர வாய்க்கை
வெண்ணி லாமதி நின்றவி வங்குமே.

இ-ள். என் இலா முடி மன்னர் எழில் குடை ஒன் நிலா (நின்ற விள
ங்கும்) ஒருபால் - அனலிலவாத முடியையுடைய அரசர்களது அழகிய குடை
யின் ஒள்ளியநிலா நின்றவிளங்கும் ஒருபக்கத்தில்,— ஒரு பால் எலாம்
கைக வெண் நிலா மதி தன் நிலாவிய சாளர வாய் நின்ற விளங்கும் - ஒரு
பக்கத்திலெல்லாம் நகையாடிய வெள்ளிய நிலாையுடைய சந்திரன் குளி
ர்ச்சிவிளங்கிய சாளரத்தினிடத்துநின்ற விளங்கும். ஏ-று.

நின்ற விளங்கும் என்பது முன்னாக் கூட்டப்பட்டது. நகையெண்ணி
லாமதி - முகம். குடைநிலாவிளங்கும் ஒருபால்; ஒருபால் மதிநிலாவிளங்
கும் என்பதாம். (கௌ)

தாங்கு மன்னர் தருந்திறைப் பொன்வெயி
லோங்கு கிணறன் வேராய வேராயல்
பாங்கி வரந்து பரப்பன் பைம்பொனார்
தேங்கொள் குந்தள ராசித் திமிரமே.

இ-ள். தாங்கும் மன்னர் தரும் திறைப் பொன் வெயில் ஒங்குகின்
றன் தன் அயல் - (பூமியைத்) தாங்குகின்ற அரசர்கள் கொடுக்கின்ற திறைப்
பொன்னினது வெயில்கிணறன் தன் ஒருபக்கத்தில்,—ஒர் அயல் பைம்பொ
னார் தேம் கொள் குந்தள ராசித் திமிரம் பாங்கு இவர்த்த பரப்பன் - ஒரு
பக்கத்திலே பசிய பொண்ணையொத்தவர்களைய மகளிரது ஊசிறையைக்
கொண்ட குழற்கூட்டமாயிவ இருள் புங்குகிற சென்று பரக்கின்றன.
ஏ-று.

பொன்வெயில்கும் ஒருபால்; ஒருபால் குழலிருன்மிகும் என்பதாம்.

மல்லன் மாருத வரதோடு ஸரம்பசி
யொல்லி போனன வேர்ப்பருங்கோர்மருங்

கவலை துண்ணிடை. பற்றிடு மென்றதீஇ
மெல்ல வேருவ மெல்லிய ிட்டமே.

இ-ள். மல்லல் மருத னாதோடு வாய்பரி ஒவ்விய போவன ஓர் மரு
க்கு - பொலிவுபொருந்திய காற்றினோடுகொண்ட தருக்கத்தோடு பாய்கி
ன்ற குதிரைகள் விரைவாகப் போகின்றன ஒருபக்கத்தில்,— ஓர் மருக்கு
அல்லல் தான் இடை அற்றிடம் என்று அழீஇ மெல்ல எருது மெல்லியர்
சுட்டம் - ஒருபக்கத்தில் வருந்துதலையுடைய துண்ணிய இடைபாளது முரி
த்துபோமென்று மனமழிந்து மெல்லச்செல்லுணை பெண்களுடைய சுட்டம்.
எ-து.

தருக்கம் நீயோ நானோ முத்திச் செல்வது என்னும் தருக்கம். பரி:
ஒவ்வியபோவன ஒருபால்; ஒருபால் மெல்லியரிட்டம் மெல்லவேருவ என்
பதாம். (கஉ)

கனித னைத்திடு வீர்தம் கைப்படை
யொளித னைப்பதொர் பாகமொர் பாகீ
டயித னைக்கு மாம்பைய என்னவர் -
கனித னைத்திடு எஞ்சிய ணுட்டமே.

இ-ள். கனி தனைத்திடு வீர்தம் கைப்படை ஒளி தனைப்பது ஒர் பா
கம் - கனிப்புமிசப்பெற்ற வீரர்களுடைய கையிலுள்ள படைகள் ஒளி தனைத்
கின்றன ஒருபக்கத்தில்,— ஒர் பாகம் நீடு அளி தனைக்கும் அரம்பையர் அன்
னவர் நனி தனைத்திடும் நஞ்சு உமிழ் காட்டம் (ஒளிதனைப்பது) - ஒருபக்
கத்தில் மிகுந்த அன்பு தனைச்சப்பெறுகின்ற அரம்பையரைப்போத்தனர்
களியு மகளிரது செறிவுபெருந்திய நஞ்சினாக் காறுகின்ற கண்கள் ஒளி
தனைக்கின்றன. எ-து.

தனைத்தல் - மேற்படுதல். ஒளிதனைப்பது என்பது பின்னும் சுட்டப்
பட்டது. படை ஒளிதனைப்பது ஒருபால்; ஒருபால் காட்டம் ஒளிதனைப்
பது என்பதாம். (கக)

தென்க லாமுனி சேற்றக் கனறரு,
முன்ற சாபத் தூங்கெடு மித்திரன்
வென்க மேல கிழுப்பொருள் யாவையுள்
கொள்ப யோததி பொத்தது கூலமே.

இ-ள். உலம் - கடைவீதி.—தென் லாமுனி சேற்றக் கனல் தரும்
உன்ற சாபத்து உரம் செடும் இத்திரன் வென்க - தென்க லாமுனி
தையுடைய தருவாமுனிலாது கோபாக்கினி தரப்பெற்ற வருத்தின்ற
சாபத்தினால் வலிகைகெட்ட இத்திரன் கெட்டுமுறம்படி.—மேல கிழுப்ப

கை

இ ர கு வ ம் பி ச ம்.

பொருள் வரவையும் கொள் பயோததி ஒத்தது - (அவனுமவர்) பொருள்வ
நெற்ற பொருள்வரவையும் (தன்பால்) அடைந்துகொண்ட பாதகன
ஒத்தது. எ-று.

மேய என்பதற்கு (தன்னிடத்தில்) அடைத்த எனினுமாம். இதற்
கையவக் கொள் என்பதற்கு ஏற்றுக்கொண்ட எனப் பொருள் கொள்க.
வீழப்பொருள் கற்பகதரு காமதேனு கிந்தாமணி முதலாயின. (கஉ)

பரவோ குங்கு மப்பொற்றை பற்றிமா
டார வேதண்ட மேறிய வச்சிரார்
தீர வேபெறி சுட்டித் திருமணி
வார வேந்துவ பரளித வள்ளமே.

இ-ள். பர குங்குமப் பொற்றை பற்றி - பூமியிலுள்ள குங்குமத்தாலா
கிய நெயிலையைப் பிடித்து, —மாரி ஆர வேதண்டம் ஏறிய அ சிரார் -
பக்கத்திலுள்ள முத்துமலையின்மேலேறிய அவ்வணிகச் செவ்வர்கள், —தீர
எறி சுட்டித் திருமணி வார - அறுத்துப்போக எறிந்த சுட்டியிலுள்ள மணி
கள் வார, — பரளித வள்ளம் ஏந்துக - (அவற்றைப்) பச்சைக்கருப்பூரவள்ளம்
கள் ஏத்துவான். எ-று.

அ என்னுஞ்சுட்டி வணிகரைக் குறித்தது. சிரார் எறிமணி என
இவையும், வார கீட்டல்விகாரம். (கஊ)

கற்கு மாமறை கண்ணிதன் கேள்வனா
வெருத நாகமா ழேயி ருந்தென
வற்கு மாறுசெ யாரக் குவையரும்.
பொற்கு வரவொரு பாலிற் பொலியுமே.

இ-ள். கற்கும் மா மறைக் கண்ணி - கற்கப்படுகின்ற பெரிய வேதத்தி
ற்கு முதலியவாகிய நாகங்கள், —தன் கேள்வன் கா ஒற்கமாக ஊடி மாரி
இருந்தென - தனது காயகாலிய பிரமதேவரது கா வெற்றிடமாரும்படி பிரி
ந்த (அவருடைய பக்கத்தே) இருந்தாற்போல், — அற்கு மாறுசெய் ஆரக்
குவை - இருளுக்கு அழிவைச்செய்கின்ற முத்துக்குவியல், —அரும் பொன்
குவை ஒரு பாலிற் பொலியும் - அரிய பொற்குவியலின் ஒருபக்கத்தில் விள
ங்கும். எ-று.

ஆரக்குவை நாகமாவும், பொற்குவை பிரமாவையும் ஒத்திருத்தது
என்க. (கக)

தேங்கு காளந் கிளிச்சிறை செர்த்தினே
ராக்கு மாறு மவரணி யக்கையின்
வாங்கு நீலை தேய்த்திட மதன்த
மேய்க்கி மீறியொ ரோசனைக்கிடுகெ

இ-ன். தேங்கு கையல் கெரிந் கெற. கோத்தி-நீரைத்த ஒளியை
யுடைய கெரிக்கெறயென்னும் பொண்ணைச் செய்தி,—போர் ஆக்கு மாதும்
அவர் - அதற்குச் சமமாக அங்கே கிற்றென்ற அச்செட்டிகள்,—அணி அம்
கையின் கையரு நீர் துறையே தேய்த்திட - அழகிய கையினால் கெடுத்த கெடிய
தராளிலே தேய்தலாகல்,—மான்மதம் ஒங்கி மீறி ஓர் ஓசனை வீசும்-மிருக
மதம் மிகவும் மேற்பட்டு ஒருபோசனை தூத்திற்குத் தன் மனத்ததை
வீசும். ஏ-று.

தேய்த்திட ஒங்கி மீறி வீசும் கன்ச. சமமோ என்று பார்த்தும்படி
அடிக்கடி தாழ்த்தவாற் றட்டிலே தேய்தலின் மான்மதம் ஒருபோசனை
தூத்துக்குத் தன்மனத்தை வீசும் என்பதாம். (௧௪)

கிறையு கழிப்பெரு நாய்கர்க்கு நீணிலத்
தறையி லற்பமு மின்றென காயினு
முறையு மிற்றமொ முக்கம் விடாதபோ
கிறையு லுடத்திறக். குந்தொடை யீழமே.

இ-ன். கிறையு கழிப்பு. பெரு நாய்கர்க்கு - கிறைந்த புசையுடைய
பெரிய வானிகளுக்கு,—நீள் நிலத்து அறையில் அற்பமும் இன்றெனகாவி
னும்,—கெடிய நிலத்திலே அறையில் அற்பமேனும் கெத்திடமிக்கையாலி
னும்,—உறையும் இல் - அவர்க்கெனிகுக்கின்ற வீடுகள்,—தம் ஒழுக்கம் விடாத
போல் - தமது (கைத்திருத்தலாகிய) அறுசரிப்பை விடாதபோல,—
இறை படைத்த - இறைகளிலுள்ள சட்டங்களிலே பெற்றுக்கொள்ளுதலி
னும்,—சுழத் தொடை இறக்கும் - பொண்ணரிமாலைத் தங்கும். ஏ-று.

இல் என்பது பாம்பகரவரினைப்பெயராதலின் தம் எனப் பண்மையாத்
கூறினார். இறை-இறப்பு. அது சண்டி ஆருபெயராய்ச் சட்டத்தை உணர்ந்த
நின்றது. வானிகர்கள் பொண்ணரிமாலை முதலியவற்றைச் சட்டத்திலே
தாங்க இட்டு வீற்றல் கழக்காதலின் இவ்வனக்கூறினார். இதனைக் “கரிவக
ம்பலக்கிடுகின்மேற்செறிவீடுபலாத் - தெரியல்பொண்ணரிமாலைகெண்ணி
காச்சொரியும்-பரிவரித்தலமணிகடமராதப்பகத்தார் - கிரியமிட்டகவித்தா
விண்ணிரையினைய” என்று நிருவிரையாடப்புராணச் செய்யுளானநிக. ௧)

வீடுவல் ஞானுல கத்தினை வென்றுயின்
பாடின மாககர் பாடுதெனப் பச்சைக்
கடி யாசர்ப்பன கோதிலக் கோநகர்
தேடி யாசர்ப்பது போன்று நிரந்தலே.

இ-ன். பல் சண்டி கடி ஆர்ப்பன - (அக்கவடவீதியிற்) பன சண்டின்
கடி ஆரவரித்தல்,—கோதில் அ கோநகர் - குற்றமில்லாத அந்த அற
கடமகன்து,—வீடுவல் ஞானுலகத்தினை வென்று - அழிவின்வாத விவந்துல
கத்தை வெத்தியென்கடி,—பின் பாடி இல் ஞானர் பாடுதென கோடிஆர்ப்பு

இது

இரகு வம் பிசம்.

பது போன்று நிரந்த - பின்பு எனக்குத் தோலாத பெரிய கசாம் யாதெ
ன்று தேடி ஆராரிப்பது போன்று பார்த்தன. எ-து.

ஆர்ப்பன - தொழிற்பெயர்.

(கக)

காண் மும்மலை யங்கட னும்பனைத்
தாண் மும்பொன் னகரமுந் தாழ்விலா
யாண் னெண்பெருந் தீபமு மற்றவு
மாண் வொண்பொரு ளாஸல் வணிகச்சடை.

இ-ய். அ. தாணி கடை - அந்த அழகிய கடை யிதானது, — ஒன் பொ
ருளால் - ஒன்றிய பொருள்களால், — காணமும் - மும்மலையிலும், — மலையும் -
குறிஞ்சிவமும், — கடலும் - செய்தனிலமும், — பனைத்தானமும் - மருதநில
மும், பொன்னகரமும் - கலர்க்கலையாகமும், — தாழ்விலாவாண் என் பெ
ருக் தீபமும் - குறையிலாவாதனவாண் எண்ணப்பயின்று பெரிய தீபு
கும், — மற்றவும் ஆண் - ஏனைய இடங்களுமாயிருந்தன. எ-து.

மும்மலையிய இடங்களின் பொருள்களெல்லாம் அங்கே இருத்த
வின் அங்கைகளாயிருந்தன என்றார். (கடி)

செம்பொ டேய்நிறச் சுண்ணாண் செறித்திம்
வம்பொ டேகனா பாதி யளாயணிக்
கெம்பொ டேயலை யும்மலர்க் குப்பையின்
வம்பொ டேலதி யுஞ்சில மன்றமே.

இ-ள். செம்பொடு வய் நிறச் சுண்ணம் செறித்து - செம்பொடு ஒத்த
நிறத்திலையுடைய சுண்ணங்கள் செறிக்கப்பெற்று, — இம் அம்பொடு கன
பாதி அளாய் - பனியிரோடு சேபச்சாந்துமுதலியன அளவுப்பெற்று, —
அணிக் கெம்பொடு அளவும் மலர்க் குப்பையின் அம்பொடு - அழகிய கொம்
பர்களின்கண் இடந்து அலுகின்ற மலர்க்கூட்டத்தின் மனத்தோடு, — சில
மன்றம் வறியும் - சில மாவிகைகள் இருக்கும். எ-து.

சுண்ணம்முதலியன ளைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது கருத்து. (கக)

அறைசெய் கன்ன னெரித்துற வட்டசாற்
அறைசெய் முக்கனி யோடமு தாட்டலா
ணிறைசெ யும்பிரி வுள்ளினர் செஞ்சிறைக்
கிறைசெ யுஞ்சில சித்திர கடமே.

இ-ள். அறைசெய் கன்ன னெரித்து உற அட்ட சாற்ற உறை செய்
முக்கனியோடு - தண்ணெய்யுடைய கருங்குணை செறித்து (கெத்து) கன்னு
காய்ச்சிய சாற்றினோடு பொருத்தச்செய்த முக்கனிகளோடு, — அமுது ஊட்ட
லால் - அமுதையும் உண்பித்தலால், — சில சித்திரகூடம் - சில சித்திரகூட

தகராட்டலம்:

[35]

ங்கள்—நீததசெயும் பிரிவு என்னினர் கொஞ்சினாச் சிறை செய்யும்—நீதத
வைச்செய்கின்ற பிரிவைக் கருதினோருடைய மனத்தைத் தடுக்கும். ஏ-து.

அறை - துண்டு. செக்கெலிடுதற்களவாகத் துணிக்கப்பட்டது. (36)

கந்த மாபலர் கானமுன் காலியல்
கொந்த வாயு பிலஞ்செயுங் குன்றின்
மந்த மாருத மண்டின் டீஇவர
வந்த மாகக ரெங்கண மானவே.

இ-ள். கந்த மாபலர் கானமும்—வாசனைபொருந்திய பெரிய பூஞ்
சேலைகளிலும்.—காலி அம் கொந்து அளவும் இவஞ்சியும்—கரும்குளைப்
பூக்கொத்துகள் சேர்ந்த வாலிகளிலும்.—குன்று இள மந்த மாருதம் அன்பின்
மீது வாயு - பொதியமலைத் திறந்துவரும் இளமையையும் மந்தமான செ
வ்வையையுமுடைய தென்றற்காற்று விருப்பத்தோடு அளவிலாகுதல்.—
அந்த மாககர் எங்கணும் ஆன - அந்தப் பெரிய கரமெல்லிடத்தும் பொருந்
தின். ஏ-து.

அம் - சாரியை. வருதலாற் கந்தம் ஆன என முடிப்பினுமையும்கூட.

பல்க திப்பாவர் பற்றிலர் பற்றாது
மெல்க திக்கு கருழி மெய்தினோர்
பல்க திக்கு வாய்ப்பை துய்க்கையாற்
செய்க திக்கொரு கிந்தனை விலக்கியே.

இ-ள். பல்க திப்ப பாவர் பற்றிலர் பற்றாது - பல கதிகளிலுஞ்சென்று
பிறக்கின்ற பிறப்பற்றிலுலாதவர்களைய ஞானிகளாலும் விரும்பப்படுகி
ன்றது.—எவ் கதிக்கும் கருழி எய்தினோர் - ஒளி மிகும் அந்த கரத்தின்
கண் அடைந்தவர்கள்.—மெல்க திக்கு வாய்ப்பை துய்க்கையால் - நீததவு மிக
வளங்கள் பவ்வற்றையுற் அநபலித்தலாய்.—செய்க திக்கு ஒரு கிந்தனை
இவ்வை - சென்றடைந்தருளிய முத்தியின்பத்தைப் பெறுதலில் (அவர்களு
க்கு) ஒரு எண்ணம் இவ்வை. ஏ-து.

பல்கதி - வருவணகப்பிறப்பு. முத்தியின்பத்தினுள்பார்க்கப் பெரிய
இன்பத்தை அனுபவித்தவன் அதிற் கருத்திற் சென்றிலதென்பதாம்.(38)

தாவர் திப்பதி செல்வமுந் தெரண்மறை
யாவஞ் சொற்றயி முன்னொ கருக்கையான்
மாவஞ் சித்திர வாகிச மேலவ
னாவந் தக்கிண கரமு மொக்குமே.

இ-ள். தாவர் திப்பதி - பரிசுத்தம் மிகுந்த இந்த கரமானது.—
செல்வமும் தெரண் மறை யாவும் செரம் கதிரும் கொடு திருக்கையாவி -

செல்வத்தையும் பழைய வேதங்களினத்தையும் சொந்தையுடைய தமிழையும் சொண்டிருக்கையினால்,—மாவும் சித்திர காரிசமேவான் காவும் தக்கண காரமும் ஒக்கும்—இலக்குமியையும் அழகிய தாமரைப்பூயின்மே யிருப்பவராகிய பிரமதேவரது காலினையும் பொதியமையையும் ஒக்கும். எ-து.

பிரனிதை. பதி ஒக்கும் என முடிக்க. இனித் துடித்திப்பதிச்செல்வ தும் எனப் பாடங்கொண்டு சுத்தமாகிய உத்தியையுடைய விட்டுணுவி னாதாரத்தனாகிய ஸ்ரீராமனது செல்வத்தையும் எவ்விதமாக. இப்பொ ருக்கு அக்காரம் என எழுதாய் வருவித்த முடிக்க. (என)

கசரப்படல முற்றிற்று.

அரசியற்படலம்.

இங்கருக் கிறைவனிருக் கழற்பதம ராகமுமேர்
மின்னுருட பத்திரநீன் மணியுமின வெய்துமிராத்
துன்னிருளு மிகலேறிப் பொருவனபோற் கடர்தோற்ற
மன்னவர்பொன் முடிவருடச் சேந்தமது மலர்த்தாளான்.

இ-ள். இங்கருக்கு இதைவன் - இந்த (அயோத்தியாகிய) கசரத்திற்கு அரசனாவான்,—இரும் கழல் பதமராகமும்—பெரிய வீரக்கழலினான் பத மராகமணியும்,—எர் மின்னு ருட பத்திர நீன் மணியும்—அழகையுடைய பிரகாசிக்கின்ற முடியினான் கல்வ நிலமணியும்,—இன வெயிலும் இரா துன்னு இருளும் இசல் எறிப் பொருவன போல் கடர்தோற்ற—இன வெயிலும் இராக்காலத்தில் நெருங்கியுள்ள இருளும் பகையில் மிக்க ஒன்றோடொன்று பொருதல்போலத் தம்முள் எதிராக ஒளியைத் தோற்ற விக்க,—மன்னவர் பொன் முடிவருடச் சேந்த மது மலர்த்தாளான் - அரசர் களுடைய பொன்னாலாகிய முடிகள் வருவிதவர்த் திவந்த தேன்பொருத்திய மலர்போன்ற பாதங்களையுடையவன். எ-து.

மருடம் குடமுன முதல் குவரத்துமின்றது. தோற்ற வருட என முடி க்க; காரியப்பொருட்டு. கணக்கும் அரசருடைய முடியினான் நிலமணி என்க. பதமராகமொளிக்கு இனவெயிலும், நிலமணியொளிக்கு இருளும் உவமை. இதுமுதல் எ-செய்யுள்கள் ஒருதொடர். (சு)

நன்றாய் வுலகினத்தும் வளம்பெருக வருளுதம்
கன்னுத மாமேக நிலப்போதுங் கலிதேறும்

அரசியற்படலம்.

அரசு

வன்னுரை கொடுமையோர் தம்மாதே மாநீரமை
குன்றாத சீர்பெருக நீர்பெருகுங் குடங்கையினுள்.

இ-ள். என்று ஆய உலகு அனைத்தும் வளம் பெருக - உண்மையொருந்
தில உலகம்முழுவதும் வளம்பெருகும்படி, - அருள் காணும் - குன்றாத மா மேக
நிலை போலும் கவி இதும் வன் தாரை கொடு - அருளைச் செய்பும் கவிவடை
வாத பெரிய மேகத்தின் நிலையைப்போத்த வதுமையாகிக்குடிகள் வலிய
தாரையைக்கொண்டு, - மறையோர் தம்மாதே மா நீர்மை குன்றாத சீர்
பெருக - அத்தனரிடத்தே பெருமையினியல்புருதையாத செல்வம்பெருகும்
படி, - நீர் பெருகும் குடங்கையினுள் - நீர்பெருகுதின்ற உன்னங்கைய
புடையவன். ஏ-று.

போலும் தாரை கொடு நீர் பெருகும் குடங்கை என இயையும். தாரை
ஒழுக்கு. இதும் என்னும் வினைக்கியைய வானபுங் குறிக்குமாறு தாரை
யெனப் புணர்த்தினார் ஆசிரியர் என்க. நன்னுயலவம்பெருக எனினுமாம்.()

ஒதாடன் மயினியின் திருநென்னு மிவிரோனை
வாதாடு மனத்தேனாம் பெண்டயோடு மரி இமடவார்
காதாடு கட்பேண்ட கவன் றாடச் செத்தேனார்
தாதாடுங் கருந்தேன்க டனியாடு நுந்தாரான்.

இ-ள். ஒதாடன் மயில் நிலமின் திரு என்னும் இவர் நுகை வாத
ஆடு மனப் பெண்டித் தேனெடு - சொல்லப்படுகின்ற வீரல்குடியும் பூமிதே
வியும் இவக்குடியும் என்னும் இவாறு மதிழ்க்கியையுடைய வாதாடுகின்ற
மனமாகிய பெண்டவண்டுகளோடு, - மடகார் காது ஆடும் கண் பேண்ட மரி இ
கவன்று ஊட - பெண்களது காதோடுசென்று அசைவின்ற கண்களாகிய
பெண்டவண்டுகள் பொருந்திக் கவையுற்று வெறுப்ப, - செம் தேன் அம்
தாது ஆடும் கரும் தேன்கள் தனி ஆடும் கரும் தாரான் - சிவந்த தேன்களி
லும் அழகிய தாதுகளிலும் படிவின்ற கரிய பெண்டவண்டுகள் தனியே
விரையாடுகின்ற கரிய யானையை அணிந்தவன். ஏ-று.

கட்பேண்ட மரி இ கவன்று ஊட என இயைக்க. மனத்தேனம்பெண்ட
புன் கட்பெண்டபுன் தாரைவிரும்பிக் கிடையாமையாற் கவன்று ஊட என்க.
செத்தியும், பூமியை கண்காத்ததும், செவ்வழி, அழகும் உடையவன் என்
பது கருத்து. (உ)

எனாயிக் குயர்நேமி வரையேறி பெறிதடல்வாய்க்
சேனாமெய்க் கவிவீழ நோக்கிமகிழ் குறியோடே
சேனாமுற் பனவேதத் திருப்பொருளைத் தினமுனத்தே
கானுவற் புதனானம் களியூறிக் கணிகருத்தான்.

இ-ள். மெய்க் கவி சேனா - உண்மையாகிய கருமையானது சேர்ப்பு
குற்ற, - உன் ஆம் மிக்ரு உயர் சேயினை ஏறி ஏறி உட்களாய் வீழ

சோக்கி மெழ் குறியோடு - கிமிச்சியைக்கொண்ட பிக்கு உயர்ந்த சக்கரவாள
கிரியில் ஏறித் திரையெதிரின் கடலின்கண்யிழ சோக்கி மெழுகின் தருதிப்
போடி,—சேனும் உற்பண வேதத் திருப் பொருளைத் தினம் உளத்தே
காணு - வாக்குமனாதிதமான சோதந்தையுடைய வேதத்திற்செல்லிய
அழியை பிரம்பொருளை நாடோறும் மனத்தே (சித்தனையினும்) கண்டு,—
அற்புத ஞானக் கனி ஊழிக் கனி சுருத்தான் - அற்புதமாகிய ஞானத்தா
வனையும் ஞானந்தம் ஊழிக் கனிந்த மனத்தையுடையவன். ஏ-று.

குறிப்போடு என்பதில் சூடு உருபு கருத்தையுடையான் என்பதில்
உடையான் என்பதோடு முடிந்தது. மிகுத்த செல்வக்களிப்புடையவரையி
னும் அதனுணயிழந்தாது கடவுளைத் தியானித்து அமரனல் வரும் ஆனந்தத்
தையுமடையுந்தன்மையுடையவன் என்பார் இங்ஙனம் கூறினார். (சு)

நீட்டுகிகம் பளையல்லவ நேமிவரைக் குடுமிக்கொளி இப்
பூட்டுகுகிற் குடைநீழொறும் விளங்கும் புகழ்நிலை
னீட்டுகிகப் பரகிருப விரசனியுய்த் திடுமாடற்
நேட்டிசமர்த் தமமுருக்கித் தருக்குருகூச் சுடர்வேலான்.

இ-ள். நீட்டு விகம் ப அளாய் - செடிய ஆகாயத்தை அளாயி,—வலய
நேமி வரைக் குடுமி கொளி இப் பூட்டு - வளைவையுடைய சக்கரவாளகிரியின்
சிகரத்திற்கொருவிப் பூட்டிய,—கதிர்த் குடை நீழல் தொறும் விளங்கும் -
கிரணங்கனையுடைய குடையின் நீழல்தோறும் விளங்குகின்ற,—புகழ் நில
வான் - புகழாகிய நிலையையுடையவன்,—சுட்டும் இகல் பரகிருப இரசனி
உய்த்திடுகிற் ஆடல் தேரட்டி சமர்த் தம்ம் உருக்கி - சுட்டிய பகையைடைய
பிற அரசர்க்களாகிய இராக்காலம் பரப்பிய வலிய கூட்டமான போராகிய
இருளைக் செடுத்தி,—தருக்கு குருகூச் சுடர் வேலான் - களிக்கின்ற ஒளி
பொருந்திய வேற்படையையுடையவன். ஏ-று.

ஆடற்றோட்டி இருங் என இயைக்க. (கி)

தருக்குதனி விகலாழி அமைச்செனநற் றவநிகசம்
பெருக்குவினை கூர்தரும முடிசூடிப் பெரிதாய்
யிருக்கருகு தெறுகாட்ட வெழில்வான முகடேறிச்
செருக்குபுதம் பூண்டரனின் திசையேருஞ் செங்கோலான்.

இ-ள். தருக்கு தனி இகல் ஆழி அமைச்சு என - களிப்பினையுடைய
ஒப்பற்ற வலிய ஆஞ்ஞாசக்கரம் அமைச்சனாக,—கல் தல சேசம் பெருக்கு
நிலை கூர் தரும முடி சூடி - கல்வந்தத்தில் அன்பைப்பெருக்குகின்ற நில
மையின்மிகுத்துள்ள தஞ்சையாகிய முடிவைச்சூடி,—வழில் வான முகடு ஏறி -
அழிய அண்டமுதலாகிய ஆசனத்தில் ஏறி,—செருக்கு புதம் பூண்டு -
களிப்பைத்தருகின்ற புகழாகிய மாணவச்சூடி,—இருக்கு அருகு செறிசா
ட்ட அரசின் திசை எகும் செங்கோலான் - வேதம் அருகே அரசியத்தூரிய

வழியைக்காட்டத் தானுமே அரசாண்போல (இருந்து) திசையேதோறஞ் செவ்
றுவென்ற செங்கோலையுடையான். ஏ-று.

ஆஞ்ஞாசக்கரம் அமைச்சனாகத் தான் ஒரு அரசாண்போல இருந்து
திசையேதும் செங்கோல் என்க. இருந்து செவ்வென்க. (௧)

மண்ணீர்மை தகவிலங்கு மனுருவத்து கனிதோற்றி
யெண்ணீர்மை யுகதனைத்து மிகலாழி செவ்வின்ருன்
யெண்ணீர்மை வீங்கொலிப்பால் விரிகடலின் வந்துதித்த
தெண்ணீர்மை மதியண்பான் நிலிபென்னுந் தேர்வேந்தன்.

இ-ள். மண் நீர்மை தக விளங்கும் மனுருவத்து கனி தோற்றி - பூமியி
ன்கண்ணே நீதிதரும்படி விளங்கிய மனுவினது வம்மிசத்திலே வந்து தோ
ன்றி, - எண் நீர்மை உலகனைத்தும் இகல் ஆழி செவ் வின்ருன் - எண்ணப்
படுமியல்பினையுடைய உலகமெல்லாம் வளிய ஆஞ்ஞாசக்கரம் செவ்வும்படி
நின்றான், - வெண் நீர்மை வீங்கு ஒலிப்பால் விரிகடலின் வந்து உதித்த - வெ
ண்ணிறத்தையும் பேரொலியையுமுடைய பரந்த பாற்கடலில்வந்து தோன்று
திய, - தெண்ணீர்மை மதி அண்பான் - தெளிந்தவியல்பையுடைய சந்திர
னையொத்தவன், - நிலிபென்னும் தேர் வேந்தன் - நிலிபென்னுந் உயர்த்
துச்சொல்லப்படுந் தேரையுடையவரான். ஏ-று.

இரக்கருக்கிறவன் தானான்; ருடனாகையினான்; தாரான்; கருத்தான்;
வெவான்; செங்கோலான்; நின்ருன்; அண்பான்; (அவன் யாகனொனின்)
நிலிபென்னுந் தேர்வேந்தன் என்க. எண்ணும்மை கொடுத்தமுடிப்பினு
மையும். (௨)

மறுக்குமே சிவன்காடக்கண் மலர்சேக்க மன்னர்வகி
னிதருக்குமே சிகலிருள்வல் சிகற்போரி நெதிரேறிச்
செறுக்குமே சிவன்கருணைச் சிந்தைசிறி தேவேறிற்
கறுக்குமே சிவன்குமன்னர் மலையேறுங் கழலிணையே.

இ-ள். இவன் மறுக்குமே கடைக்கண் மலர் சேக்க இகல் இருள் மன்
னர் வயின் இறுக்கும் - இவன் மறுத்துறையாவோனா? மறுத்துறையாடான்.
இவன் கடைக்கண்ணுடைய மலர் சிவக்கணு வளிய மலக்கமைய இருளானது
அரசரிடத்தில் தரும், - இவன் கருணைச் சிந்தை சிறித வேறில் எறக்கு
மேல் - இவனது கருணையையுடைய மனம் சிறிது வேறுவிடயத்திற் கறுக்
குமாயின், - மன்னர் மலை ஏறும் கழலிணை சிவக்கும் - அரசர்சேது (ஒளித்
தும்படி) மலையிலேறுகின்ற கங்ககிரஸ்குஞ் சிவக்கும், - அவ் இகல் போ
லில் எதிரேறிச் செறுக்குமே - (இவ்வனமாதவினாலே) வளிய பகையை
யுடைய போரில் எதிர்சென்ற பகைகொடு பொருவானா? (பொருதலி
வன் எதிர்ப்படி.) ஏ-று.

இவ்விருள் என்பதற்குப் பகையாகிய இருள் எனப் பொருள் கொண்டு அதற்கேற்ப இறுக்குமே என்பதற்குத் தங்குமா? தக்காது எனப் பொருள் கொள்வாருமுன்.

(அ)

முறைபோது மாசர்திருக் குறைமதிபோன் முழுதமிழும்
குறைபோதுங் காண்பனமெய்க் குறிகொடே விவன்குரு
நிறைபோகத் தருங்கருணை மாநியினு ளீடேனைப்
பிறைபோலுய்க் திடெவ்வேத முனினைர்தம் பெருந்தலமே.

இ-ள். முறைபோதும் மாசர்திருக் குறைமதிபோல் முழுதும் இதும் - முறைநீங்கிய அரசர்களுது செவ்வக் குறைமதிபோல் முழுதும் தேய் க்து ஒழியும், - குறை காண்பன மெய் குறிகொடி இவன்குரும் - (அவற் றுட்) குறையாகக் காணப்படுவன இவாஞ்சினையைக்கொண்டு இவன்பகு தியவாகும், - நிறை போகத் தருங் கருணை மாநியினால் - நிறைந்த போகத் தைத்தருகின்ற கிருபாமழையினால், - முனிவர்தம் பெரும் தலம் - முனிவர் களுடைய பெரிய தலமானது, - கீழ் எனைப் பிறைபோல் உய்த்திடும் - அழி வில்லாத வனைய பிறையைப்போல வளரும். ஏ-து.

போலும் அரை. குறைமதி தேய்ப்பிறை; விளைத்தொலை. வனைய பிறை - வளர்ப்பிறை. முறைநீங்கிய அரசர்க்குப் போராற் செவ்வக் குறை யும், குறையாயுள்ளன அவரைக் கொண்டு இவாஞ்சினை வைத்தலால் இவன் பகுதியவரம் என்க. முனிவர்க்கு வேண்டிய உண்டி மருந்து உறையுண் டுதலையவற்றையெல்லாம் கொடுத்தலினால் நிறைபோகத்தருங்கருணைமாநி யினால் என்றார்.

(ஆ)

வன்னவெழிற் கொத்தபெரு மாண்புடையா னம்மாண்பி
னுன்னுதகைக் கொத்தகலை யுணர்வுடையா னவ்வுணர்விற்
சொன்னநெறிக் கொத்தபடி தொடங்குதலான் றொடங்குவன
வன்னதொழிற் கொத்தபெற லரும்பலத்தின் பேறுடையான்.

இ-ள். வன்ன வழிற் கு ஒத்த பெரு மரண்பு உடையான் - (அவன்) சிறம்பொருத்திய அழகிற்கேற்ற பெரிய குணக்களையுடையவன், - அம் மாண்பின் உன்னு தகைக்கு ஒத்த கலை உணர்வு உடையான் - அக்குணங்க ளது கருதப்படுந் தகைமைக்கேற்ற னுலகிலையுடையவன், - அவ்வுணர் விற் சொன்ன நெறிக்கு ஒத்தபடி தொடங்குதலான் - அத்தகையிலே சொன்னவழிக்கெய்தபடி (ஒரு கருமத்தைத்) தொடங்குதலுடையவன், - தொடங்குவன அன்ன தொழிற் கு ஒத்த பெறல் அரும் பலத்தின் பேறு உடையான் - தொடங்குணவாகிய அத்தொழிர்கேற்ற பெறுதல்கரிய பய னினைது பேற்றையுடையவன். ஏ-து.

இது “குணாவலமுடையவன்” என்னுஞ் சுவாகக் கருத்திற் கெய்யப் பாடப்பட்டது. வடிவத்தெய்த குணமும், குணத்தித்தெய்த

செய்யும், சேவிக்வினயத்த ரூபத்தையும், ரூபத்தினைத்த பரஞ்ஞைய
என் என்பது கருத்த.

(30)

புறாசெறியும் பெருஞ்சேல்ப் பொலிவினக வடிந்திறனா
ஊராசெறிய வணுகவுமோ படாணுவி யுடையயிறுந்
றரைசெறிய மகர்க்காணற் கெம்மருங்குத் தயங்குமணித்
கரைசெறியும் பெருவேலைக் கடுமகரக் கடல்போன்றான்.

இ-ள், புறா செறியும் பெரும் சேல்ப் பொலியின் அகலவும் - உயர்வு
செறித்த பெரிய எவ்வொழுக்கப்பொலியினாலே பிரியவும், — திறவாங்
உரை செறிய அணுகவும்படாணுவி உடைமையினால், — இராசபலத்தினுத்
சொல்லின்வந்தபுண்டாக ரொருக்கவும்படாணுவிருத்தலினால், — தரை செறி
யுமவர் காணாத்து - பூமியிலுள்ள சனங்கள் சென்று காணாத்து, —
எ மருங்கும் தயங்கும் மணி கரை செறியும் பெரு வேலை - எப்பச்சத்திலும்
விளக்குகின்ற மணிகளையுடைய கரையோடு ஒருக்குகின்ற பெரிய திரை
களையுடைய, — கடு மகரக் கடல் போன்றான் - கொடிய மகரம்தச்சகளைத்
கொண்ட கடலையொத்தான். எ-று.

உடைமையினுத் போன்றான் என்க. மணியால் நீங்கவும், மகரத்தால்
அணுகவும்படாத கடல் என்பார் எம்மருங்குத்.....கடல்
என்றார்.

(31)

தயங்கார மணித்திகிரி தனிப்பாடி னாடவமுத
லெயங்காழி வரைபிறவா திணையாழி யெய்க்கியென
வயங்காளித் திவன்சீழ்ப்பட்ட வெசனங்கண் மணத்தொடங்கி
வயங்காட விவன்கூறும் வரம்பிகர்த விவையன்றே.

இ-ள், தயங்கு ஆர மணித் திகிரி - விளக்குகின்ற முத்துமணிகளாற்
செய்த தோனாது, — தனிப் பாகன் கடன் - ஒப்பற்ற பாகன் செலுத்த, —
முதல் இயங்கு ஆழி வரை - இறவாது இளை ஆழி இயக்கின் - முன்னோ
செல்லுகின்ற செல்லின் தீர்வை விவனாது ஒத்ததாயி (யித்) செல்லம் செ
ன்றத்போல, — உயங்கா இயக்கின் தீழ்ப்பட்டின சனங்கள் - கருத்தா
மல் இவன் தீழ்ப்பட்டிருக்கின்ற சனங்கள், — மணத் தொடங்கி வயங்கு
ஆடல் இவன்கூறும் வரம்பு இகர்த இலை - மணச்சத்திரவர்த்ததொடங்கி
விளக்குகின்ற வெற்றியையுடைய இத்திலையகாராசன்களாக்கும் தம்நெறி
கடத்து ஒழுக்கிற்றில். எ-று.

இவனான் ஆசப்பட்ட சனங்களும் மணயின் தீழ்ப்பட்டிருந்த சனங்களி
னுடைய வரம்பைக் கடந்து ஒழுக்கிற்றில் என்பதாம். இவன் பாணுகவும்,
மணயின் தீருண் சனங்கள் முற்றிவனாவும், இவன் தீருண் - சனங்கள்
பீத்திவனாவும் கொள்.

(32)

கிடுப்பதுகொண் டாயிரமா மடக்குகிலன் கிழுப்பதுகை
பெடுப்பதுகொண் டெனசோதி விருக்கதிரோ னியற்கைபெனச்
கெடுப்பதுகொண் டறியாத கெர்சனக்கட் கம்முறையே
கொடுப்பதுகொண் டுறையிதுபாற் கெரன்ருவது முன்னமாதே.

இ-ள். விடுப்பது கொண்டு நிலன் கிழுப்பதுகை ஆயிர மா மடக்கு எடுப்
பதுகொண்டென - பெய்தலைக்கருதிப் பூமியிலுள்ள கெந்த கைக ஆயிரம்மடக்
காக எடுத்தலைக்கொண்ட, - சோதி இருக் கதிரோன் இயற்கை என -
ஒளிபொருத்திய பெரிய மொண்கையுடையனாகிய சூரியனுடைய இயல்
பைப்போல, - கெடுப்பது கொண்டு அறியாத கெர் சனக்கட்டு - கெடுத்
தற்குணத்தைத் தாக்கொண்டறியாத விளக்குவன்ற சனக்கருக்கு, -
அமுதையே கொடுப்பது கொண்டு இறைவனியாற் கொள்ளுதலும் உளன் -
அந்த முறைப்படியே இவனும் பின் கொடுத்தலைக் கருதி இறையை விதிப்
படி எடுத்தலும் உளன். எ-று.

எடுத்தல்-கவர்தல். இது “*புரோகாபெவல-ருக்ய-ம்*” என்னுஞ்
சுவோகக்கருத்தின்படி பாடப்பட்டது. (சுட)

நேருபிக னுற்றாளை கெடுக்கவரி கவிக்கையெனச்
சாருமியற் கலங்கராந் தகைசுரரச் சாராவோர்
பேருதவி செய்யுமன்றே வெனிவிவற்குப் பேருதவி
சேருமறு கெறிசேர்வுஞ் சிவபூண்ட காணியுமே.

இ-ள். நான் தானே கெடும் சவரி கவிக்கை என இவற்கு அவக்காரத்
தகை சாரச் சாரும் - கரி, பரி, தேர், சாவான் என்னும் கால்வகைச் சேனைகளும்
கெடிய சாமரையையும் குடையும்தோல் இவனுக்கு அவக்காரத்தின்
தகைமைபொருந்த அடைந்திருக்கும், - நேரும் இகல் சாரா ஓர் பேருதவி
செயும் அன்றே எனின் - நேரும் போரிலேசென்று ஒரு பேருதவினைச்
செய்யுமல்லவா? எனின் செய்வனவல்ல, - மறுகெறி சேர்வுஞ் சிவ பூண்ட
காணியும் இவற்குப் பேருதவி சேரும் - மறுகெறியிற்சேர்ந்திருக்கும் புத்தி
யும் விவ்விதப்பூட்டப்பட்ட காணியும் ஆகிய இரண்டுமே இவனுக்குப் பேருத
விவாகப் பொருத்தவனவாகும். எ-று.

சாமரையும் குடையும்தோல் சதாக்கேரீனையும் அவக்காரத்தின்
பொருட்டிருக்கின்றனவன்றிப் போகின்பொருட்டிருக்கலிலை என்பதாம்.

ஒடுக்குவன விலகலை னுண்பலங்கண் முன்றியிற்செய்
தடக்குவன வங்கியலை யறிவிப்ப பேரவிவற்கு
எடுக்குவன துதகெறிப்பு மின்மயிசு னவியாவல
தொடக்குவன பசுத்தல்லாத் பித்தொன்றாற் நேன்ருவெ.

இ-ன். முன்னையிற் செய்து அடக்குவன ஒழிக்குவனவிய கலையினுள் பலங்கள் - பூருவசென்மநிஞ்செய்யப்பட்டு அமைத் துள்ளவையிய பரந்த ஞாலங்களிலுந் பயன்கள்முதலியன, — தக்கியலி அறிவிப்போல் - அந் தப் பூருவசென்மநிஞ்செய்யப்பட்டு அறிவித்தல்போல, — நனி பரணத் தொடக்குவன பலத்தக்கால்—(இத்திலிபனும்) மிகவும் எண்கள் தொடக்கப் படுகின்றனவோ அனவகள் (செய்து முற்றியிருக்கும்) பிசுபேரண்களோ (வெளிப்படுவன) அவ்வாமல், — இவற்று கடுக்குவன ததல் செறிப் பும்தின்மையினால் பிறிதொன்றால் கோன்றா - இவனுக்குத் தடிப்பனவையிய செறி செறிப்பாடுவதொழிதும் இவ்வாமையினால், வேருன்றால் அச்சு முகங்கள் வெளிப்படா. எ-து.

பிராத்தவியையால் இம்மையில்லாத சான்றி அறிவு முதலியனவற்ற ஞம் பூருவசென்மநிஞ்செய்யப்பட்டு அறிவிப்போல் இவன் தொடக்கிச் செய்த னவும் பலத்தாலேயே தெரியப்படும் என்பதாம். “தடைக்கொட்டர்செய் தக்கதாண்மையினடக்கொட்டி — சென்றவியுமத்தரும்” என உணர்ந்து கருமங்களைச் செய்வான் என்பது. உம்மையினால் மத்திராலோகனை மணவி காரம் முதலியனவுக் கொள்ளப்படும். இதுவே முதனாற்குத்து. (செ)

அறிவின்மவு னமுமனவியிற் பொறையுமில்லக் கருங்கொடை வீ
செறிபகர்த வினமையுமோர் வினப்பா நினைபாய
பிறிவினிட விரோதருண் மென்பவியை பிறியாது
செறிவினிய னுடன்றேற்றி பெருந்தன்ன திறனாவல்.

இ-ன். அறிவில் மவுனமும் - அறிவின்மன் மெனமாயிருத்தலும், — வலியிற் பொறையும் - வலிமையின்மன் பொறாமையும், — இவற்று அருக் கொடையில் செறிபகர்தம் தின்மையும் - வினக்குகின்ற அரிய கொடையில் முறையே ஒருவருக்குஞ் சொல்லாமையும் ஆகிய இவைகளை, — தர் வின ப்பா நினைபாய பிறிவின் தித விரோதருண்ம என்ப - ஒருவினப்பாத வினமாய பரிவினாலே தித்தியவிரோதருண்கள் என்று சொன்ன, — இவை பிறியாது செறிவின் இவனுடன் தோற்றி எழுந்தன்ன திறனும் - இவை விரோதமின்றிச் சேர்த்திருத்தலினால் இவனுடன் உடப்பிறந்து எழுந் தாவன்ன தன்மையகாம். எ-து.

அறிவு முதலிய ருணங்களுள்பொழுது அவற்றிற்கு விரோதமாயி மெனமுதலிய ருணங்கள் அமைத்திருத்தல் ஒருவரிடத்திலிது, இவனிடத் தில் அறிவுமுதலிய ருணங்களுள்பொழுதே மெனமுதலிய ருணங்களும் விரோதமின்றி இயற்கையாலே அமைத்திருத்தன என்பதாம். (செ)

மருணியிலு பகரையுலகு நிலைக்கவருத் ததலாது
மருணுமருகு சந்ததிக்கர யில்லாடபு மதருணர்
தெருணுமற முதன்முன்றிற் றேடாது பின்னிரண்டு [ன்றே.
பொருளுமுதற் பொருளெனநின் பொருட்டடைத்தவினந்த

இ-ள், வருகின் கையவரை உவரு நிலைக்க வருத்துதலானும் - அறிவில்லாத தன்மையையுடைய சீழோர்களை உலகம் கீழ்பெறும்படி வருத்துதலானும், - அருளும் அருஞ் சத்திக்காய் இவ் அடையும் அதனானும் - (பிதிர்சடனை ஒழித்து சந்ததியைத்) தருகின்ற அரிய சத்தியின்பொருட்டாக இவ்வாச்சிரமத்தை அடைந்த அதனானும், - தெருளும் அறம் முதல் மூன்றில் - செளரியப்படும் அறமுதலிய மூன்றனுள்ளே, - பின் இரண்டு பொருளும் முதற்பொருள் ஒன்றின் பொருட்டு தேடாது இவற்கு அடைந்த - பின்னுள்ள பொருளுமின்புறமாகிய இரண்டுபொருளும் முதலிலுள்ள அறமாகிய பொருளுள்ளனற்றின்பொருட்டாக (விரும்பிச்) சம்பாதிப்பாயினே இவனுக்கு அடைந்தன. ஏ-று.

இன் சாரியை, வருத்துதலானும், அடையுமதனானும் அடைந்த என்ச. உலகமாகியபொருளும் இல்லாள்வரும் இன்பமும் இவனான் விரும்பப்பட்டு அடத்தின்பொருட்டாக அடைந்துள்ளன என்பதாம். "பொருளுமின்பமும் முதலுமழிப்பேஉத்தோதரம்போல" என்றார் பிறரும். (கா)

சுதின்மகப் பொருட்டரசர் திறைகொண்டான் னிவன்மகவா
முறுபிரிப் பொருட்டுலகின் மழைகண்ணர் கங்கினாற்;
கூறுபினை பணதகைகொள் கொடையினு லவர்தம்பின்
மாநிபிரண் டெகினைபு மலிவித்தார் பெரிதன்றே.

இ-ள், இவன் சுறு இவ் மகப் பொருட்டு அரசர் திறைகொண்டான் - இத்தில்பன் அனலில்லாத யாதத்தின்பொருட்டாக அரசர்களுடைய திறைப்பொருளைக் கவர்ந்தான், - மகவான் சுறு பவிர்ப் பொருட்டு உலகின் மழை கண்ணர் கங்கினன் - இத்திரன் தோன்றும் பவிரின்பொருட்டு உலகிலே மழையை மிகவும் பெய்வித்தான், - கூறும் இனையன தகை கொள் கொடையினால் - சொல்லப்படும் இத்தத்தகைமையைக்கொண்ட கொடையினால், - அவர் தம்மில் மாநி இரண்டு உலகினையும் பெரிது மலிவித்தார் - அவ்விருவரும் தம்முன்னே மாநி (பூமி சவர்க்கமாகிய) இரண்டிலு சத்தையும் மிகவும் வளத்தால் மலியச்செய்தார்கள். ஏ-று.

திறைகவர்த்த யாக்குசெய்தான் என்பார் மகப்பொருட்டுத் திறை கவர்த்தான் என்றார். மாறுதல் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தல். (கா)

மற்றாழ்த்த பகைவனே பெனிதுநெறி மரண்புள்ளே
ஆற்றாழ்த்த பிணியா னான் மருத்தினான் கொள்வாளுற்
சொற்றாழ்த்த நட்பினனே னுத்திமை தோன்றினார்ப்
பற்றாழ்த்த விரவ்போலப் பதைப்பினொடு நீக்குவனல்.

இ-ள், ஆழ்த்த பகைவனே எனினும் நெறி மாண்பு உடையான் - விரிந்த பகைவனையெனினும் கவ்வொழுக்கமும் சற்குணமும் உடையவனுயின், - உற்று ஆழ்த்த பிணியான் உன் மருத்தின் உன் கொள்ளான் - அடைந்து

முதிர்ந்த வேலையுடையவர் உன்னுடைய மருத்தை (விருயி உன்னு
தல்) போல (அவனை) விருய்ப்பான்,—சொல் தாழ்த்த எப்பினனேனும் தீமை
தோன்றின்—சொல்லாத பணிந்த எப்பினனாயிருந்தாலும் (அவனிடத்தி
நீமைகள் காணப்படுமாயின்,—அதாப் பல் தாழ்த்த விரல்பேர்ப்பு பதைப்பி
னெனும் நீக்குவான்—பாம்பின் பல் அழுத்திய விரலைப் (பதைப்போடு வெட்டி
நீக்குதல்) போலப் பதைப்போடு நீக்குவான். எ-று.

நியதையினும் நற்குணங்கருதி மருத்தைக் கொள்ளுவாக்கள்; நம்மையி
னும் நீக்குவாக்கருதி விரலை நீக்குவார்கள். அதுபோலச் சத்துருவாயினரு
ட்பட்டின சற்றுணங்கருதிப் பற்றுணக்கக் கொள்வான்; எப்பினனாயினும் துட்
ட்டினத் நீக்குவாக்கருதிச் சத்துருவாக்கொண்டு நீக்குவான் என்பது
இதன் கருத்து. (கே)

போற்றாது தக்கணையாக பாரியெனப் புருந்தமைப்போன்
மாற்றரிய மகதார்குலத் துதித்திவற்கு மணியானான்
சாற்றரிய விபுதார்குலத் தழைக்கவிரி தடவ்கடல்வாய்த்
தோற்றுமருத் தணநீர்மைத் தோணகசுதக் கணியென்பான்.

இ-ள். போற்றாது தக்கணையாக யாசபாரி எனப் புருந்தமைப்போன்—
போற்றப்படுகித் தக்கணையானது யாசபாரி யென்று புருந்தாதுபோல,—
மாற்ற அரிய மகதர் குலத்து உதித்து இவற்கு மணியானான்—ஒப்பில்வாத
மகதலம்விசத்திப்பிறந்த இவனுக்கு மணியாயானவன்,—சாற்ற அரிய விபுதர்
குலம் தழைக்க விரி தடம் கடல்வாய்த் தோற்றும் மருத்து அந் தீர்மைத்
தோணக—சொல்லுதற்கரிய (உயர்ச்சியைக்கொண்ட) தேவார்குலத் தழைக்
கும்படி பரந்த பெரிய கடலினிடத்தத்தோற்றிய அமுதைப்போத்த இயல்பை
புடைய பெண்,—சுதக்கணை என்பான்—சுதக்கணை என்று பெயர் உடற்படு
வான். எ-று. .

தோணக உவமையாகுபெயர்.

(உ௦)

மலிலாய பேருததி யகழாக மதில்வட்டம்
பொலிலாய பெருந்திசிரி வளைவாகப் புலியாவு
மொலிலாய பொருசுதர்போ துலவுதன தாணசெலக்
கலிலாய கனிற்றரசர் பொதுநீக்கித் தாக்குதான்.

இ-ள். மலிவு ஆய பேர் உததி அகழாக—நிறைவைக்கொண்ட பெரிய
புறவாழி டிடக்காக,—பொலிவு ஆய பெரும் திசிரி வளைவு மதில் வட்டம்
ஆக—பொலிவுபொருத்திய பெரிய சக்கரவாளமெனியின்வளைவு மதிலின் வளை
வாக,—புலி யாவும்—பூமிநாளுதையும்,—ஒளி வாய ஒரு கதர்போல்—(செல்
வத்தின்) வளைவுதத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருகதர்த்தைப்போல,—உலவு
தனது ஆணைமொழி—விளக்குவதன் தனது ஆணைமொழும்படி,—கனி வாய
கனிற்று—அதர் பொதுநீக்கித் தாக்குதான்—பிளிற்றெனியொருத்திய
எ.

வாயையுடைய யானைப்படைகளைக்கொண்ட அரசர்களது பெருமைக்கடந்து காக்கின்றநாளில். எ-து.

யாகும் காக்குநான், போனக் காக்குநான், செலக் காக்குநான், நீக்கிக் காக்குநான் எனத் தனித்தனி முடிக்க. நகர்போல இவருவாகக் காக்குநாளில் வன்ச. (உக)

நிறைகொண்ட மலர்ப்பொருட்டு நகைவென நலந்திகழ்நன்
நிறைகொண்ட மயில்வயிற்சே யுறவின்கை நினைத்துநினைத்
துறைகொண்ட பேராசை பொருங்குபரந் துளமுழுதுள்
நிறைகொண்டு மீதரசர் சில்பகல்போக் கினனன்றே.

இ-ள். நிறைகொண்ட மலர்ப்பொருட்டு நகை என நலம் திகழ் -
வாசனையைக்கொண்ட தாமரைப்பொருட்டிலிருக்கின்ற இலக்குமியைப்
போல அழகுவிளங்குகின்ற, - நன் நிறைகொண்ட மயில் வயின் - கல்ல
நிறையைக்கொண்ட மயில்போல்வானாகிய சதக்கிணையிடுத்து, - சேய் உறல்
இன்மை நினைத்து நினைத்து உறைகொண்ட பேராசை - ஒரு புதல்வன்கேள்
எழுமையை நினைத்து நினைத்து அடிப்பட்ட பேராசையானது, - ஒருங்கு
பாந்து உளம் முழுதும் நிறைகொண்டு மீதரசர் - ஒருங்கே பரந்து மனமுழு
வதையும் கவர்த்து மேற்பட, - சில்பகல் போக்கினன் - சிலகாலாக் கழித்
தான். எ-து.

நினைத்து நினைத்து என்னுமடுக்கு ஒருதொழில் பலகாளிகழ்த்தற்பொ
ருட்டு, அஃது சன்டு ஏதுப்பொருட்டாய்கின்றது. உறைகொண்ட - ஒரு
கொல். (உஉ)

அரசியற்படல முற்றிற்று.

குறை கூறு படலம்.

ஆயவ நெதிர்வ நல்ல வல்லவை யடாது சென்ற
தீயவை படாது தன்மச் செம்மையிற் சென்று மோர்காட்.
பாய்கதிர்ப் படலை வட்டப் பரிதியஞ் செவ்வன் பெளவந்
தூய்துறத் தோற்றிக் கீழ்பாற் நிசைமுகந் துளக்கு காலை.

இ-ள். ஆயவன் - அகலியல்பினையுடையோனாகிய நிலைபன், - எதிர்க
கல்லு அல்லவை அடாது - எதிர்காலத்த வருகைவாகிய கிணைகளிலே
நிமையானவைகள் பொருந்தாமலும், - சென்ற தீயவை படாது - சென்ற
முடிந்தவைகளிலே நிமையானவைகள் பொருந்தாமலும், - தன்மச் செம்

மையில் செல்லும் ஓர்கான் - தருமநீதியோடு செல்லுகின்ற ஓர்களில், -பாய்
சுதிர்ப்படலை வட்டப் பரிதியஞ்செல்வன் - பார்த்த இணைப்பரம்பையுடைய
வட்டமான சூரியன், -பெளவம் தாய்ற உறத் தோற்றிக் கீழ்பால் திசை
முகம் துளக்கு காலை - சமுத்திரம் தாய்மையுறத்தோன்றிக் கிழக்குத்திசை
யில் முகத்தை விளக்கும்பொழுது. ஏ-று.

ஈதிர்வ - எதிர்காலத்துச் செய்யும்படியும்கூறும்வினைகள். சென்ற - இற
ந்தகாலத்துச் செய்து கழிந்தவினைகள். செய்வன செய்தவாகிய வினைகளிலே
நீமை வாராதபடி காத்துச் செல்லுகின்ற காளில் என்பதாம்.
விளக்கல் - விளக்கச்செய்தல். (ச)

திருக்குன்ற விளங்கு செவ்விச் செம்பொனங்கொடியைய புள்ளத்
திருக்கின்ற தின்னா வென்னா வானியுள் ளிருத்தல் செய்யாப்
பெருக்கின்ற மார்பிற் கொங்கை நினைத்தலைக் கவடு பின்ன
மருக்குன்ற வில்ல போதுச் சேக்கைகின் றெழுந்தான் மன்னே.

இ-ள். திரு குன்ற விளங்கு செவ்விச் செம்பொனங்கொடியை - இலக்
குமியின் அழகுருன்ற விளங்குகின்ற அழகையுடைய சிலந்த பொற்கொடி.
போல்வானா, - உள்ளத்து இருக்கின்றது இன்னா என்ன ஆவியுள் இருத்
தல் செய்யா - மனத்தில் (இருத்தி) இருக்கின்றது நீமை என்று உயிரினு
ள்ளே இருத்தி, -பெருக்கின்ற மார்பில் கொங்கை இளைத் தலைக் கவடு
பின்ன - தனது பெருமைபொருத்துகின்ற மார்பிலே (அவளின்) தனங்க
ளிரண்டின் தலைக்கவடானது பதிய, -மருக் குன்றும் இல்ல போதுச் சேக்
கை நீன்று எழுந்தான் -வாசனைகுறையாத புப்பசயனத்தினின்றும் எழுந்
தான். ஏ-று.

கொடியை இருத்தல்செய்யா எழுந்தான், பின்ன எழுந்தான் எனத்
தனித்தனி முடிக்க. மனத்துள் இருத்தியதைப்பொழித்து உயிரினுளிருத்தினு
ன்னெவே உயிர்போல விரும்பினுனென்பதாம். “பெருக்குன்றமார்பில்”
என்னும் பாடத்திற்குப் பெரிய குன்றம்போலும் மார்பில் எனப் பொருள்
கொங்க. (உ)

அம்மலர்த் தாது மூழ்கி யாவி லாவி யுண்டு
செம்மையிற் பளிதம் வேய்த்து மாண்மதந் தினைத்த தெண்ணீர்
கொய்ம்மலர்த் தோதை நல்வார் சூலமணிக் கடிப்பத் தங்கட்
கைமலர் கவின வேந்தக் கண்மலர் கழிஇயி னானே.

இ-ள். அம் மலர்த் தாது மூழ்கி - அழகிய பூந்தாது மூழ்கப்பெ
ற்று, -ஆர் அகில் ஆவி உண்டு - அரிய அநெய்கையை உண்டு, -செம்மை
யில் பளிதம் வேய்த்து - செவ்விதாகப் பச்சைக்கருப்பூரம் அளாவிப்பெற்று, -
மாண்மதம் தினைத்த தெண்ணீர் - மிருகமதம் கலக்கப்பெற்ற தெளிந்தநீரை, -
சூலமணிக் கடிப்பத்து - உயர்ந்த மணிகளப்படுத்த காத்தினைகளை, -கொய்

மலர்ச் கோதை எவ்வார் - கொய்யப்பெய் மலரையணிந்த உத்தலையுடைய
மகளிர்,--என்மலர் எவின் அங்கண் எந்த-என்மலர் அழகுநாம்படி அங்கே
எத்திசிற்ப,--என்மலர் கழிஇயினான் - அக்கிரமம் (மனது) கண்ணுடைய மல
ரைச் சூழினான். ஏ-து.

நீரை கரத்து ஏந்த (அதனாற்) கழிஇயினான் என்க. (உ)

தவிர்வில தகைய பற்ப நண்ணதிக் கொணர்ந்த தெண்ணீர்
நலிநெறி நலத்தி னாடி என்னிலை நயத்த னாகிக்
கவிப்புரை செக்கர்ச் சிதக் கான்றவழி புறத்த தன்றி
யவிர்மணி யகத்த தாய வம்பொன்மண் டபத்த னானான்.

இ-ள். தவிர்வு இல தகைய பல்பல் தன் தெதி கொணர்ந்த தெண்
னீர் - நீங்காத தகையமையையுடைய பற்பல தண்ணிய தெதிகளினின்றும்
கொணர்ந்த தென்கீழ் நீரில்,--கவிர் எறி நலத்தின் ஆடி - குற்றத்தை
ஒழிக்கின்ற பிரகாசத்தோடும் ஸ்நானஞ்செய்து,--என்னிலை நயத்தன் ஆடி -
என்னிலையைத்தரும் கித்தியாகுமத்தை விரும்பிச் செய்துமுடித்தவனாகி,--
கவிர் புரை செக்கர்ச் சிதக் கான்றவழி புறத்த அன்றி - முருக்கலையையொ
த்த செவ்வித்ததைக்கொண்ட (மாணிக்கங்களின்) குளிர்த்தொழுவிய ஒளி
தவழுகின்ற புறத்தையுடையதன்றி,--அவிர் மணி அகத்தது ஆய - விளங்குகி
ன்ற மணிகளைக்கொண்ட அகத்தையுடையதுமாய,--அம் பொன் மண்
டபத்தன் ஆனான் - அழகிய பொன்னாவைய மண்டபத்தின்கண்ணே அடை
ந்து வீற்றிருந்தான். ஏ-து.

என்னிலை - உபசாரம். (ஈ)

கென்மலரி நீட்டு வாகு நெடிதைத்து நிகழ்த்து வாகுஞ்
சொன்முறை துதிக்கு வாகுந் தருப்பைநீர் தூற்று வாகும்
பொன் மலழ யேற்குவாரும் புராதன புனித வேத
மென்மையின் மிழந்து வாகும் வேதிய ராசி னானே.

இ-ள். வேதியர் - பிராமணர்கள்,--கென்மணி நீட்டியாரும் - (அரணு
க்கு) அக்கதைகளைக் கொடுப்பவரும்,--கெடிது ஐந்து கிழத்தவாரும் -
விரிவாகப் பஞ்சாவகத்தைச் சொல்பவரும்,--சொன்முறை துதிக்குவாரும் -
சொற்களால் முறைப்படி துதிப்பவரும்,--தருப்பை நீர் தூற்றுவாரும் -
தருப்பையினால் நீரைப் புரோட்டிப்பவரும்,--பொன்மலழ ஏற்குவாரும் -
பொன்மலழனைத் (தியாகமாக) ஏற்பவரும்,--புராதன புனித வேதம்
மென்மையின் மிழந்துவாரும் ஆயினார் - பழைய பரிசுத்தமான வேதங்களை
மெல்லோசையோடு பாராயணஞ்செய்பவருமாயினார். ஏ-து. (ஊ)

கோட்டுகிற்ப் பதமச் செக்கைக் கொடியனார் குழங்கன் மாலை
நீட்டுகிற்ப் பதமவெண் கற்றைச் சாமரை யிரட்டி நேச

மீட்டுகிற பதம்பல் காண்டம் கிடைக்கிற பதமா எத்தி
காட்டுகிற பதம்பல் தந்தே கடைதா யிற்று மாதோ.

இ-ள். கோடு உடிர்ப் பதம்பல் செங்கைக் கொடியனார் - கிரகையுடைய
கைத்தொண்டை தாமரைமலர்போலும் கிளத்தகைகளை யுடைய கொடியோ
னும் மகனார், - குழங்கன்மாயை நீட்டுகிறபதம் - குழங்கன்மாயையை நீட்டு
வதும், - வெண் கைத்தொண்டை இரட்டி நேசம் காட்டுகிறபதம் - வெண்கைய
கைத்தொண்டை சாமரை இரட்டி அன்புமிருவதும், - பல்வாண்டு இன்
க்குகிறபதம் - பல்வாண்டைக் கடவதும், - ஆலத்தி காட்டுகிறபதம் - ஆல
த்தி காட்டுவதும், - வேந்தற்கே கடைதா ஆயிற்று - அரசனாகே உரிமைவா
யிற்று. எ-து.

ச- பிரிவின. வேந்தற்கே கடைதாயிற்று என்பதற்கு அரசனாகே செ
ய்யப்படும் கடைப்பாடாயிற்று எனினுமாம். (௧)

வாய்ந்துகொண்டடையார் வைவே ணைக்கினார் பிணங்கன் மா
வேய்த்துகொண்டெய்ப்ப நானார் திகழ்வுரு வீங்குதோளார் இல்
காய்த்துகொண்டெய நானார் யாயிரர் காவல் சூழ்ந்தா
ராய்த்துகொண்டெய வீர ரயுதரி லொருவ ரம்மா.

இ-ள். அடையார் வை வேல் வாய்த்து கொண்டு - பணைவாறு கடரிய
வேலை வென்ற கைத்தொண்டை, - அணைக்கினார் பிணங்கன் மாயை வேய்த்து கொ
ண்டு - பெண்களது பிணையன்மாயையைச் சூட்டிக்கொண்டு, - உய்ப்ப - அவ
ருவக்கும்படி, - நானார் திகழ்வுரு வீங்கு தோளார் - நானோடும் திகழ்வுந்
துப் பூரிக்கின்ற புயங்களை யுடையவர்களைய, - அயுதரில் ஒருவர் ஆய்ந்து
கொண்டெய் வீரர் - பதினாயிரவரினொருவராக வைத்து ஆராய்ந்துகொண்ட
பட்டவீரர்கள், - காய்த்து கொண்டு உடைய நானார் ஆயிரர் காவல் சூழ்ந்தார் -
கோபித்தலைக்கொண்டெய் படைகளை யுடைய ஆயிரவர் காவலாகச் சூழ்
தார்கள். எ-து.

கொண்டு திகழ்வுரு வீங்கு தோளார், வேய்த்துகொண்டு திகழ்வுரு
வீங்குதோளார் எனத் தனித்தனி முடிக்க. கேள் - புண்ணுமாம், ஆருபெயர்.
இப்பொருட்டு வாய்த்துகொண்டு என்பதற்குச் சிறப்புறக்கொண்டு எனப்
பொருள்கொள்க. (௨)

முடிப்பினை பலங்க முழ முதிர்ந்த முழக்கும் வெய்வாய்
கொடிப்பினை பிலாறு கம்ம விசைத்தெறி நோன்னைச் சூர்
றுடிப்பினைத் திசைதுழாவச் செம்முகர் துளக்கிச் கன்னக்
கடிப்பினை கவினச் சூழ்ந்தார் கஞ்சகி மிலேச்ச ரெல்லாம்.

இ-ள். கஞ்சகி மிலேச்சரெல்லாம் - குப்பாயத்தையனரித்தனர்களைய
கிலேச்சர்களெல்லாம், - முடிப் பினை அளக்கல் தாழ் - முடிவிறும்கு பினை